

کارگر امروز

نشریه انتربالیستی کارگری

WORKER TODAY

An Internationalist Worker's Paper

Vol 5, No 50, November 1994

سال پنجم، شماره ۵۰، آبان ۱۳۷۳

دهها فعال جنبش کارگری توسط جمهوری اسلامی دستگیر شدند

صفحه ۲

صفحه ۴

اتحادیه فلز آلمان خواستار درصد افزایش دستمزد شد

همچنان برای کارفرمایان این اولویت است. فدراسیون کارفرمایان همچنین تلاش میکند تا کاهش ساعت کار هفتگی به ۲۵ ساعت، یکی از بزرگترین دستواردهای اعتضاد فلکاران در سال ۸۴، را از طریق مذاکره به تعویق بیاندازند. قرار است که ۳۵ ساعت کار در هفته از اکتبر سال ۹۵ به اجرا درآید. رهبر آگ. متال کرد. مطالبه اتحادیه بهیچوجه تعویق در اعلام کرد که اتحادیه بهیچوجه تعویق در اجرای ۲۵ کار در هفته را نخواهد پذیرفت.

اوپاشان طالباني، "بکر على"

سخنران اول ماه مه و از رهبران اتحادیه بیکاران را گشتند

رضا مقدم

وحوش حاکم بر کردستان عراق، این حیوانهای رام جرج بوش، "بکر على" از رهبران اتحادیه بیکاران را گشتند.

تیروی ویژه، این سازمان ویچ ترین آدمکشان طالباني، مردم بیدفاعی را که در اعتراض به حکم تعیله خانه های مدارهای به خیابان آمد و بودند به گلوله بستند. "بکر على" نماینده این مردم نیز مورد اصابت گلوله قرار گرفت و دوستانش وی را از محل تظاهرات دور کردند تا به بیمارستان برسانند.

اما آدمکشان طالباني، این فرشتگان مرگ، "بکر على" زخمی را یافتند و گشتند. تحت حکمیت جلال طالباني ها، این نقطه امید از ایام ناسیونالیست کرد در منطقه، زخمیها را به بیمارستان نمی بینند، در جا می گشند.

این جانوران آدمکش سال گذشته نیز "تنیز عمر على" فعال اتحادیه بیکاران را درزدیدند، شکنجه کردند و گشتند.

حاکمان کردستان عراق برای حفظ حاکمیت بی افتخار و بی آینده خویش از هیچ جنایتی ابا ندارند. وقاحت مهوع این جانیان سدی نمی شناسد. آنها را باید به زیر کشید. این تنها راهی است که کارگران و زحمتکشان کردستان در مقابل خود دارند. این تنها راه رهایی از این بختک شوم مرگ است. حاکمیت کارگران تنها راه است.

مرکز خبری کارگر امروز:

روز ۱۱ اکتبر، اتحادیه بخش مهندسی آگ. متال اعلام کرد که در مذاکرات سالانه بر سر دستمزد سال ۹۵، مطالبه و مالش رخشنوی را مرتبا به تعویق انداخته اند. افزایش دستمزد تقاضا را در ۳/۸ میلیون کارگر صنایع فلز را در دستور حفظ میکند و مشاغل جدید ایجاد خواهد گردید.

ب گزارش تایمز مالی، رهبر آگ. متال آلمان، کلاوس زوایکل گفت: این مطالبه پس از دو سال بیکارسازی همراه با افزایش تولید و در

نیمه اول سال ۹۴، ۶۲/۸۳۹ روز بوده

است که ۴۱۲ روز (۶۷/۵ درصد) بر سر دستمزد بوده است. بقیه اعتضادات

حوال مسئلله اخراج، شرابط کار و

استخدام بوده است.

غیر قانونی بوده است.

در قیاس با سالهای ۹۲ اعتضادات

کارگری رشد بسیار چشمگیری داشته

است. اعتضادات این دوره به نسبت

سال ۹۲، ۵۴ درصد افزایش داشته

است. از این تعداد ۳۴۰ مورد در سه

ماهه اول سال ۹۴ و ۵۰۶ مورد در

سه ماهه دوم سال بوده است.

طبق آمار فوق روزهای اعتضاد در

نهایت

نیمه اول سال ۹۴ ۴۲/۴۲ روز بوده

بر سر دستمزد بوده است. بقیه اعتضادات

حوال مسئلله اخراج، شرابط کار و

استخدام بوده است.

غیر قانونی بوده است.

در قیاس با سالهای ۹۲ اعتضادات

کارگری رشد بسیار چشمگیری داشته

است. اعتضادات این دوره به نسبت

سال ۹۲، ۵۴ درصد افزایش داشته

است. از این تعداد ۳۴۰ مورد در سه

ماهه اول سال ۹۴ و ۵۰۶ مورد در

سه ماهه دوم سال بوده است.

طبق آمار فوق روزهای اعتضاد در

نهایت

نیمه اول سال ۹۴ ۴۲/۴۲ روز بوده

بر سر دستمزد بوده است. بقیه اعتضادات

حوال مسئلله اخراج، شرابط کار و

استخدام بوده است.

غیر قانونی بوده است.

در قیاس با سالهای ۹۲ اعتضادات

کارگری رشد بسیار چشمگیری داشته

است. اعتضادات این دوره به نسبت

سال ۹۲، ۵۴ درصد افزایش داشته

است. از این تعداد ۳۴۰ مورد در سه

ماهه اول سال ۹۴ و ۵۰۶ مورد در

سه ماهه دوم سال بوده است.

طبق آمار فوق روزهای اعتضاد در

نهایت

نیمه اول سال ۹۴ ۴۲/۴۲ روز بوده

بر سر دستمزد بوده است. بقیه اعتضادات

حوال مسئلله اخراج، شرابط کار و

استخدام بوده است.

غیر قانونی بوده است.

در قیاس با سالهای ۹۲ اعتضادات

کارگری رشد بسیار چشمگیری داشته

است. اعتضادات این دوره به نسبت

سال ۹۲، ۵۴ درصد افزایش داشته

است. از این تعداد ۳۴۰ مورد در سه

ماهه اول سال ۹۴ و ۵۰۶ مورد در

سه ماهه دوم سال بوده است.

طبق آمار فوق روزهای اعتضاد در

نهایت

نیمه اول سال ۹۴ ۴۲/۴۲ روز بوده

بر سر دستمزد بوده است. بقیه اعتضادات

حوال مسئلله اخراج، شرابط کار و

استخدام بوده است.

غیر قانونی بوده است.

در قیاس با سالهای ۹۲ اعتضادات

کارگری رشد بسیار چشمگیری داشته

است. اعتضادات این دوره به نسبت

سال ۹۲، ۵۴ درصد افزایش داشته

است. از این تعداد ۳۴۰ مورد در سه

ماهه اول سال ۹۴ و ۵۰۶ مورد در

سه ماهه دوم سال بوده است.

طبق آمار فوق روزهای اعتضاد در

نهایت

نیمه اول سال ۹۴ ۴۲/۴۲ روز بوده

بر سر دستمزد بوده است. بقیه اعتضادات

حوال مسئلله اخراج، شرابط کار و

استخدام بوده است.

غیر قانونی بوده است.

در قیاس با سالهای ۹۲ اعتضادات

کارگری رشد بسیار چشمگیری داشته

است. اعتضادات این دوره به نسبت

سال ۹۲، ۵۴ درصد افزایش داشته

است. از این تعداد ۳۴۰ مورد در سه

ماهه اول سال ۹۴ و ۵۰۶ مورد در

سه ماهه دوم سال بوده است.

طبق آمار فوق روزهای اعتضاد در

نهایت

نیمه اول سال ۹۴ ۴۲/۴۲ روز بوده

بر سر دستمزد بوده است. بقیه اعتضادات

حوال مسئلله اخراج، شرابط کار و

استخدام بوده است.

غیر قانونی بوده است.

در قیاس با سالهای ۹۲ اعتضادات

کارگری رشد بسیار چشمگیری داشته

است. اعتضادات این دوره به نسبت

سال ۹۲، ۵۴ درصد افزایش داشته

است. از این تعداد ۳۴۰ مورد در سه

ماهه اول سال ۹۴ و ۵۰۶ مورد در

سه ماهه دوم سال بوده است.

طبق آمار فوق روزهای اعتضاد در

نهایت

نیمه اول سال ۹۴ ۴۲/۴۲ روز بوده

بر سر دستمزد بوده است. بقیه اعتضادات

حوال مسئلله اخراج، شرابط کار و

استخدام بوده است.

غیر قانونی بوده است.

در قیاس با سالهای ۹۲ اعتضادات

کارگری رشد بسیار چشمگیری داشته

است. اعتضادات این دوره به نسبت

سال ۹۲، ۵۴ درصد افزایش داشته

است. از این تعداد ۳۴۰ مورد در سه

ماهه اول سال ۹۴ و ۵۰۶ مورد در

سه ماهه دوم سال بوده است.

طبق آمار فوق روزهای اعتضاد در

نهایت

نیمه اول سال ۹۴ ۴۲/۴۲ روز بوده

بر سر دستمزد بوده است. بقیه اعتضادات

حوال مسئلله اخراج، شرابط کار و

اطلاعیه مطبوعاتی کیته همبستگی کارگری (ایران) - **به دستگیری فعالین کارگری اعتراض کنید**

هفتمین شماره نشریه کمیته همبستگی کارگران ایران و اتریش منتشر شد

هفتین شماره همبستگی کارگری، نشریه
کمیته همبستگی کارگران ایران و اتریش به
زبان آلمانی منتشر شد.
این شماره حاوی مطالب زیر است:
شواهای اسلامی و مبارزات کارگران برای
افزایش دستمزد، اعدام فعالین کارگری
توسط جمهوری اسلامی، مصائب با کاوه
اسدی درباره مبارزات کارگران پالایشگاهها،
تاریخ مختصر جنبش کارگری ایران (قسمت
اول).

سیزدهمین شماره نشریه کمیته همبستگی کارگران ایران و کانادا منتشر شد

سیزدهمین شماره همبستگی کارگری، نشریه
کیتی همبستگی کارگران ایران و کانادا به
بیان انگلیسی منتشر شد.

این شماره حاوی مطالب زیر است:
 اعتضاد عمومی "ویتن پک" بمناسبت
 متفقفات دوینجمن سالگرد آن، قطعنامه
 محکومیت جمهوری اسلامی توسط کنگره
 کار کانادا، مبارزه علیه بیکارسازیها در
 ایران، مصاحبه با جواد احمدی افعال جنبش
 کارگری ایران، تلاش رژیم اسلامی برای
 تغییر قانون کار در ایران، ذیواره افزایش
 حداقل دستمزد در ایران، قطعنامه اتحادیه
 های کارگری دانمارک در اختراض به قانون
 ضد اعتضاد در ایران، گزارشی از پرگزاری
 * پیش‌تینی کنگره کار کانادا.

اسپانسورهای کارگر امروز

ادهها: همیستگی کارگران ایران - کانادا، کمیته کارگری ایران
- آمریکا، مرکز مطالعات کارگری سالیستی -
تکههای خوبی، حزب کمونیست کارگری ایران، کمیته نیمی علی
- گنی با کارگران ایران، تشریه انتشارهای ایران، نشریه
ایرانی کارگران، تشریه کیکار نه مرد (کارگر امروز به زبان
دوی) عراق، تشریه عامل الیوم (کارگر امروز به زبان
ایرانی) عراق، تشریه نیوپرس و - عراق، حزب کمونیست
درگاه ایرانی عراق، کمیته همیستگی با بخش کارگران عراق،
همیستگی کارگران ایران - افغانستان، کمیته
همیستگی با کارگران ایران - فرانسه، کمیته همیستگی
درگران ایران و اتریش، کمیته همیستگی کارگران ایران و
پند.

راد: ۷

چ ازین، مهدی اردی، هیدا اوپانیان، سما اشتر افروز،
دیده آرمان، محمد آشتگران، بهار آزاده، محمود احمدی،
بیوک احمد، محسن ابراهیمی، عاصم احمد، شور اسدی، فردیون
فخری اشاری، حسین احمدی نیا، شور احمد، فردیون
مرز، صلاح ایران دوت، شاهیر امیری، تیرا احمدی
آن، نعیل احمد، سعید احمد، روزا امیری، شیرین ارجمند،
زیل ابرازاده، مجید ابرازاده، نادر افغانی، سارا اقبالی،
بیژن اشاری، مجید الرزق، نادر ازگوچی، فاتح همراهی،
هاده شارت، نوری شیر، محمد بهروزی، حمید شارت،

در پیشانی، نسرين بشارت، سوسن نهار، بیژن بهزادی،
سیامک بهاری، بهزاد بارخادیان، میترا برومند، از خوان
دانیار، امیر سیام، خالد یاک نواز، فرید پورتی، رضا یاپا،
بابا بربان، همینه تقی، بیژن تقی، نسرين جالی، صد
آفتاب، احمد ابراهیمی، علی رحایی، منصور حکمت، امیر
حسن زاده، جمال حاج رسنی، روحان حسین زاده، آسو
امینیان، خالد حاج محمدی، ماجد حکمت، ظاهر حسن،
مجید حسینی، علی خدیری، شهلا داشتر، سوسن داشتر، سلام
داشت، امیر رحمنی، رغبت رسا، رضا روائیان، سلام
رسول، سعید وازی، ج - بنیوار، بهرام رحمنی، کنیت
اسانی، لاله زندی، سیامک ستوده، کویر مت ستجری، ماجد
نهیند، سوسن، مصطفی میمان، علی سکالی، انتشار
اسامی، جاوید سلامی، خسرو سایه، صالح سزاری، بهرام
سهرابی، رحیم شیرازی، حسن باجوقلاغی، رضا همراهستانی،
صلح شیخ الاسلامی، بهمن شفیق، استگار شیبانی، عمار

لار محمد، رضا مشت، اسماعیل مولودی، حبیب مرادی،
لار و زینان، فروزه صرفت پور، اسماعیل پیشی، وارتان، حسن
پوششی، احمد هدایت، بیژن هدایت، شهرام پوشش، موسی
اورش، ناصر یادگار، « - ناصر، فویمه بیزان پرست، علی
اورش، سعادتی، ایرانی، صادقی، چهان، صابری، جباری، طبری،
پیغمبر عزیزیان، ناصر عازف، شارام علی، پیغمبر عزیزیان،
علاء، فرهادپور، علی، یاسین علی، غفار غلام ویسی، علاء، فرهادپور،
فرامرزی، علی، فرشته، محمد قشقی، زهرا فردی،
باکی فراهانی، ایرج، فرزاد، حمید قربانی، بهمن تقی،
لیلا، تائون، علی کابانی، علی کامیان، علی کامیان،
کارکر، اصغر کرمی، سعید کرامت، یوسف کهن، امان
نمایان، سامان کریم، اعظم کم گویان، اردلان کب، محمد
کاظمی، محمود کنمائی، پیروز کاوان، مریم کوشان، علی
مهمان، بهروز کلشن، اسد گلهنجی، آذر ماجدی، شایسته
محمدیان، جلال محمدی، حسین مراد پیشی، مجید
محمدیان، جلال محمدی، حسین مراد پیشی، احمد معین
لار محمد، رضا مشت، اسماعیل مولودی، حبیب مرادی،
لار و زینان، فروزه صرفت پور، اسماعیل پیشی، وارتان، حسن
پوششی، احمد هدایت، بیژن هدایت، شهرام پوشش، موسی
اورش، ناصر یادگار، « - ناصر، فویمه بیزان پرست، علی
اورش، سعادتی، ایرانی، صادقی، چهان، صابری، جباری، طبری،
پیغمبر عزیزیان، ناصر عازف، شارام علی، پیغمبر عزیزیان،
علاء، فرهادپور، علی، یاسین علی، غفار غلام ویسی، علاء، فرهادپور،
فرامرزی، علی، فرشته، محمد قشقی، زهرا فردی،

اطلاعیه مطبوعاتی کمیته همبستگی کارگری (ایران - آلمان)

دھها فعال جنبش کارگری تھے سط حمہروی اسلامی، دستگیر شدند

مرکز خبری کارگر امروز: جمهوری اسلامی دهها فعال جنبش اکارگری ایران را دستگیر کرد. دستگیری کارگران مبارز بخشی از مجموعه اقدامات است که جمهوری اسلامی برای نافرآمدن بر نارضایتی شدید مردم به عمل می آورد. تصویب لایحه ای در مجلس که طی آن نیروهای انتظامی موقوفه شدند به تظاهر کنندگان شلیک کنند از جمله این اقدامات است. جمهوری اسلامی حتی راه حل کوتاه

کارگران بریتانیا با تصویب یک قطعنامه،

سیاستهای ضد کارگری جمهوری اسلامی را محاکوم کردند

متن کامل قطعنامه "تی.یو.سی" در دفاع از کارگران ایران
تیکید از صفحه اول

زنان، بدون پرداخت هنگامی که این مطلب را درباره زیرزمین ایران مطرح میکند: نکاتی که از زیرزمین ایران مطلع شده اند.

۱- سرکوب وسیع و وحشیانه مبارزات
و تظاهرات های کارگری در صنایع
بزرگ، شامل کارخانه جهان چیت،
تراکتور سازی تبریز، شرکت تولیدی
بهشهر، کارگران ترانسپورت شیراز،
کارگران شهرداری تهران. همه این
کارگران در حرکات اعتراضی در
شهرهای مختلف علیه نقض حقوق بشر
توسط دیکتاتوری مذهبی حاکم در
استعفای آنان بعما آمد.

۲- بد رفتاری و سرکوب کارگزان و تنزل موقعیت آنان به موقعیت شبه برده داری و نقض پایه ای ترین حقوق کارگران، شامل حق تشکل بر اساس کنوانسیون شماره ۸۷ و تشکیل اتحادیه های کارگری،

۳- طبق گفته کمالی وزیر کار: سطح کنونی دستمزد کارگران یک سوم حداقل سطح زندگی است، و تهیه نماید.

نامه‌ای از ایلان

پدری که به جای نان و لباس،
شمندگے، به خانه می آورد

قدیمترها مردم شب عید حرفهای تلخ و ناخوشایندی نمی‌زدند. لابد دل و دماغ و حوصله داشتند و می‌توانستند ضرر خود را با سیلی سرخ نگه دارند. اما در این روزگار و وضع ناسامان اقتصادی، افزایش بی رویه قیمت‌ها، گرانی و تورم بالا، چنان کرده است که دیگر با سیلی هم نمی‌توانیم صورت خود را سرخ نگه داریم. واقعیت چهاره اقتصادی ایران گویی چنان است که کارشناسان حرف و حدیث خود را می‌گویند و واقعیت ها برآ خود میروند. در این میان یک نکته راست و پرست کنده و عربان گفتنی است، زندگی مردم فراتر از آینده نگری ها و تئوری ها و فراتر از بحث و مسایل پناهندگی و حقوق کارگران

گزارش سالانه کنفرانسیون اتحادیه های آزاد بین المللی،
تعرض به حقوق اتحادیه ها در سال ۱۹۹۳

*کارگران ایران فاقد حق تشکل و اعتراض هستند

ما چه می توانیم بکنیم؟

نیز با الگو قرار دادن مدل "تاجرس" شکل جهانی بخود گرفته است. سیاستی که اجرای آن امروزه تنها در انگلستان سنگینی ۳ میلیون بیکار را بر دوش خود دارد، و با اینحال قرار است به امریکای شمالی و جنوبی، اقیانوسیه، مركز و شرق اروپا هم صادر شود.

مد نظر دارند. بر اساس این قانون کارگران از حق تشکل در شوراهای اسلامی، بعنوان تشکلهای کارگری برخوردارند. وظیفه شوراهای اسلامی گسترش فرهنگ اسلامی در میان کارگران، دفاع از دستاردهای انقلاب اسلامی ایران و فعالیت در جهت اجرای پاراگراف ۲۶ است. طبق قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، کارگران در بخش‌های صنعت، کشاورزی، خدمات و صنایع دستی حق ایجاد انجمنهای اسلامی و سپس پیوستن به یکدیگر را دارند. "خانه کارگر" که مورد حمایت دولت است و زیر نظرات وزارت کار فعالیت می کند، وظیفه بازرسی از شوراهای اسلامی، اماکن کار و نیز مطمئن شدن از مسلمان بودن "سخنگویان کارگران" را بر عهده دارد.

در مواردی که کارگران موفق به انتخاب نمایندگان واقعی خود در شوراهای اسلامی شده اند، مقامات دولتی با باطل شمردن نتیجه انتخابات و یا به بعهده اینکه درباره آن اختلاف نظر وجود دارد، مانع از رفتن نمایندگان کارگران به این شوراهای شده اند.

بخش مربوط به اعتراض در قانون کار جمهوری اسلامی، دست رئیس را در اخراج و دستگیری کارگران کاملاً باز گذاشته است و امکان استفاده از نیروهای امنیتی برای پایان دادن به اعتراض را به دولت می دهد.

با استفاده از این قانون دولت امکان یافت اعتراض کارگران کارخانه سیمان در ارومیه را در ماه مارس و اعتراضات کارگران کارخانجات پوشک جهان چیت و بهشهر در ماه آوریل، بهمراه ۷۰ مورد اعتراضات دیگر در سراسر کشور را درهم بشکند.

کارگران کارخانه اتومبیل سازی بنز خاور در ماه مارس در اعتراض به اخراج ۱۰۰۰ تن از همکاران خود دست به اعتراض زدند. مقامات دولتی با دستگیری ۱۰ تن از فعالین اعتراض و ارسال نیروهای امنیتی به محل، کارخانه را به اشغال خود در آوردند. با وجود اینکه وزارت کار با یک چرخش ۱۸ درجه ای اخراج کارگران را غیرقانونی اعلام کرد، کارگران امکان بازگشت به کارخانه را به دلیل استقرار نیروهای مسلح که کارخانه را در کنترل خود داشتند، پیدا نکردند. تعداد زیادی از کارگران به اعتراض خود ادامه دادند و تعداد بیشتری علی رغم میل خود و از ترس تعقیب و اذیت و آزار مقامات دولتی به سرکارهایشان باز گشتد.

طی اعتراض کارگران جهان چیت برای دریافت حقوقشان، ۱۵ تن از اعضای انصار دستگیر شدند و کارخانه توسط نیروهای دولتی اشغال شد. طبق قانونی که در ماه اکتبر توسط دولت ایران بتصویب رسید، اعتراضات و نظاهرات کارگری ممنوع اعلام شد.

ادامه دارد

میروند تاثیرات مشتبه بر فعالیتها و حقوق اتحادیه ای در این منطقه گذاشته باشد. تشکیلات کشوری "هیستادروت"، که به اتحادیه های آزاد بین المللی پیوسته است، و تشکلهای صنفی فلسطینی که در مناطق اشغالی فعالیت می کنند، بعنوان بخشی از پروسه صلح یکدیگر را برسمیت شناختند.

کنفرانسیون اتحادیه های آزاد بین المللی در اکتبر سال ۱۹۹۳ جلسه ای را ترتیب داد که طی آن نمایندگانی از "هیستادروت"، نمایندگانی از اتحادیه های فلسطینی، و نیز زهبرانی از مناطق اشغالی در آن شرکت داشتند. در این جلسه اتحادیه های فلسطینی و "هیستادروت" بر سر تشکیل کمیته ای مشترک از دو طرف، که وظیفه اش رسیدگی به مسائل مشکلات جاری باشد، به توافق رسیدند. امید است که مذاکرات و ملاقات فوق به بهبود حقوق اتحادیه ای کارگران فلسطینی در مناطق اشغالی و نیز در خود اسرائیل کمک کند.

بعضی پیشرفت‌های خاورمیانه همچنان فاقد بقیه کشورهای خاورمیانه نیاز به همبستگی بین المللی اتحادیه های برای کارگران هستند. در سیاری از کشورهای خاورمیانه اتحادیه های محدود شوند و در برخی دیگر اتحادیه های این شرکت کارگری خود بخود نیست.

توانیم بکنیم؟

اولین سوالی که پهنگام مطالعه سطور تععرض به حقوق پایه ای کارگران به ذهن خطر میکند اینست: "ما، بمحابه کارگران و فعالیت اتحادیه ای، برای پایان دادن به این قتل عامها چه کار می توانیم بکنیم؟

گرچه جواب ساده ای برای سوال بالا نمی توان یافته، اما لازم است به ارزش‌های پایه ای مبارزات اتحادیه ای اشاره کنیم. آنچه که مسلم است قوانین کار و حتی کنوانسیونهای بین المللی موجود در بهترین حالت منعکس کننده توافق قوا در بازار کار است و بهیوجوه در برگیرنده مسائل و بعثهای جاری در

جهانی شدن سرمایه نیاز به همبستگی بین المللی اتحادیه های را هر چه بیشتر در سیاری از کشورهای خاورمیانه کارمندان می‌سازد. زمانی که ما در محدوده کارمندان فعالیت میکنیم باید همه جانبه می شوند و در برخی دیگر اتحادیه های همچنان فکر کنیم. در کشورهای جهان سوم، گام برداشتن بسوی برقراری سیستمی از دمکراتیک که بر مبنای رشد اقتصادی و عدالت اجتماعی پیش رود، باید برای اتحادیه های دز درجه اول اهمیت قرار داشته باشد. بر این مبانی اخلاقی و وجودی عملکرد مان، کارگران خارجی، که اغلب از کشورهای آسیای جنوب شرقی هستند، حق پیوستن به آنها را ندارند. شرایط کار ویژه ای که ما بمحابه فعالین جنیش کارگری و اتحادیه ای داریم، مسائل جاری در شمال و جنوب باید همانند مسائل مطروحه در دوره گذار به دمکراسی در کشورهای شرقی توجه مان را بخود معطوف دارد.

نمی توانیم بکنیم؟

سازنده تصدیها هزار کارگر خارجی در کشورهای خلیج فارس موجب نگرانیهای جدی ای است. در سیاری از این کشورها اتحادیه های ممنوع هستند و در کشورهایی که اتحادیه های قانونی اند، کارگران خارجی، که اغلب از کشورهای آسیای جنوب شرقی هستند، حق پیوستن به آنها را ندارند. شرایط کار ویژه ای که این کارگران دارند، آنها را بیش از دیگران در معرض پایمال شدن حقوقشان میگردند و اینها را در باورهای خود در اینجا می‌دانند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

در اینجا می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند. اینها را بخود معطوف دارند. می‌دانند که اینها را بخود معطوف دارند.

نمی توانیم بکنیم؟

کارگر امروز

کار کودکان در کشورهای فقیر و پیشرفت

روستایی یا فروخته میشوند یا برای کار در خدمات خانگی به خانواده های بولدار داده میشوند. این کودکان بدون دریافت مزده، ساعت طولانی کار میکنند و طبق گزارشات موجود «مورد آزار فیزیکی و سوء استفاده جنسی قرار میگیرند.

اما کار کودکان در کشورهای پیشرفت هم یک واقعیت است. در ایالات متحده آمریکا کودکان بوزیره از خانواده های مهاجر، در کشاورزی، صنایع غذایی و پوشای بکار کشیده میشوند: ایتالیا و اسپانیا با حتمال زیاد بیشتر آمار کار کودکان در اروپای غربی را دارند: این رقم در اسپانیا ۱۰۰ هزار نفر و بیشتر در میزان تخمین زده میشود.

خطواتی که کودکان را تهدید میکنند متفاوتند: کارگران قالبافی بینایی چشم انداز خود را از دست میدهند، و پشت و ستون فقراتشان صدمه می بینند. کودکانی که در کوره های آجریزی کار میکنند، بار سنگین حمل میکنند و آسیب های جبران ناپذیری می بینند. کودکانی که در معادن، صنایع شیشه سازی، میدانهای نفتی و غیره کار میکنند با خطرات پیشتری رویرو هستند، آنان در معرض گازهای سمی و مرگ قرار دارند.

بینایی حقوق کودک سازمان ملل میگوید: نوع بشر موظف است که بینشترین تلاش خود را در خدمت رفاه و تامین کودکان قرار دهد، ... کودک باید در مقابل کلیه اشکال سهل انگاری، خشونت و استثمار مصون باشد"

ترجمه و ویرایش: اعظم کم گویان

از انتشارات سازمان جهانی کار

تأسیس شده از جانب سازمان ملل، کمپین خود را پیش از خانواده شرایطی که کودکان و نوجوانان در آفریقا، آسیا، اروپا و آمریکا را بکار کشیده و از دوران کودکی، سلامتی، تعلیم و تربیت و حرمت و شایستگی محروم شان ساخته، تسریع میکند.

در دلتای نیل در کشور مصر، دختر کمپین آمار دقیق کار کودکان را نمیداند. آمار واقعی را مشکل بتوان تهیه کرد. اما بر اساس اطلاعات سازمان جهانی کار، ابعاد کار کودکان هولناک است.

آسیا بالاترین رقم یعنی حدود ۱۱

درصد نیزی کار در برخی از کشورهای آسیایی، را دارد. در آفریقا، ۲۰ درصد کودکان در کلیه کشورها ناچارند کار کنند. در نیجریه این رقم، ۱۲ میلیون تعیین زده میشود. بیش از ۲۶ درصد کودکان در برخی از کشورهای آمریکای لاتین مجبورند کار کنند، در بزرگی این رقم در بالاترین حد خود یعنی ۷ میلیون است.

در پاکستان گزارشات نشان میدهند که صنایع قالبافی به تنهایی ۵۰۰ هزار کودک را تحت سیستم بردگی قرض بکار کشیده است. در حالیکه این سیستم رسمی در هند منع است، سازمان بین المللی ضد بردگی تخمین میزند که حدود ۱۰ میلیون کودک تحت سیستم بردگی قرض در هند است. سیاست رسمی پیش از این زمان از یک کارگر کار کار آن را حدود ۱۰۰ میلیون تخمین میزند.

در هفتاد و پنجین سالگرد سازمان

جهانی کار، این سازمان بعنوان نهاد

نامه به سر دبیر

نامه هایی که به قصد درج در این سuron ارسال میشود یا بد:

- ۱ - کوتاه باشد
- ۲ - تا پیش از شده یا کاملاً خوانا باشد
- ۳ - چنانچه نویسنده مایل به درج نام خود نیست تصریح شود تا امضا محفوظ بماند
- ۴ - کارگر امروز در انتخاب و تدبیح نامه ها آزاد است

کودکان قربانیان جامعه سرمایه داری

چه کسی مسئول است؟

سر دبیر کارگرامروز!

در دنیای امروز، دنیای دمکراسی و

حقوق بشر، کودکان در سراسر دنیا تهدید به مرگ میشوند. امروزه کودکان اولین قربانیان بیناری، گرسنگی و فقدان امکانات بوده و در کشورهایی مانند: لبنان، مصر، آمریکا و مکزیک مانند

کالایی اعضاء و جوارح بدنشان خرید و

فروش می شود.

در بزرگی به دلیل کمبود آب و غذا،

در یک ساعت بیش از ۳۰ کودک در

سینین یک هفته تا یکسال جان خود را

از دست میدهند. گاهای این آمار در

برخی نقاط از جمله شمال و شمال

است که یک بیماری ارشی و مزمن

بوده و در اثر تغذیه نامناسب و بسیاری می رسد. در سراسر دنیا امروزه بیشتر

از یک میلیون کودک به بیماری ایدز

مبتلا و در معرض خطر مرگ قرار

گرفته اند.

طبق آمار سالانه در کشورهای در حال توسعه بیش از ۹۰۰ میلیون کودک به

بیماری مسری ویروسی و انگلی مبتلا شده اند که ۳ میلیون از این تعداد بر

اثر ابتلا به بیماریهای ویروسی و نیمه

از این ۳ میلیون نیز بر اثر ابتلا به

سرخک جان خود را از دست می باشد.

علاوه بر اینها بیماریهای دیگر نیز جان

کودکان لبنانی را به مخاطره افکنده

است. از جمله در این اوایل به علت

آلوده بودن آب آشامیدنی در روستاهای

شمال لبنان بیشتر از ۳۰ کودک در

بیماری اسهال مبتلا شده اند.

در کشورهای سومالی و سودان بعلت

نبودن غذای کافی کودکان دچار سوء

تفذیه شده که این بیماری به صورت

برآمدن شکم، ضعف و سستی جسم

بروز می کند و طبق آمار ارائه داده

شده بیش از ۳۵۰ هزار نفر، که در

سومالی بیشتر آن را کودکان تشکیل

نمی خرد و با دریغ و درد می گوید:

درد شکم خالی بیشتر از درد بیسوازی

است. جوانانی که به علت فقر و

مطبوعات رسمی بورژوازی تا حال به

آنها اعتراف نموده اند. اما این تراویدی

ابعاد و ارقام بیشتری را در بر می

گیرد. بورژوازی در تمام کشورهای جهان

برای مقابله با این وضعیت پر مخاطره

کودکان که هر روز نیز در حال گشترش

می باشد، با طرح تنظیم خانواده و

کنترل زاد و ولد، به تنها هیچ راه

حلی برای این مستبله ندارد، بلکه با

تحریف واقعیت و شانه خالی کردن از

درآورده است. هزینه ها سریام آور و

کمرشکن هستند، مردم با این گرانی

چه بکنند، آیا فریادرسی نیست؟ هیچ

کس مستول نیست؟ عزیزان، دوست

داشتم شادترین کلمات را برایتان

بنویسم. ببخشید که نشد.

سونیم تسلیم - ترکیه

در آزوی دیدارستان

نامه ای از ایران

پدری که

۰۰۰

پدیه از صفحه ۲

است که آن کارمندی که فقط ماهی

یک بار برای همسر و فرزندانش گوشت

میخرد آن پدری که به جای نان و

لباس و رفاه، شرمندگی به خانه می

آورد، دوستی که نمی تواند اجاره خانه

محقر خود را پیردادزد، بچه هایی که

حضرت کش و لباس نو به دل دارند،

روشنگری که مدتی است دیگر کتاب

نمی خرد و با دریغ و درد می گوید:

درد شکم خالی بیشتر از درد بیسوازی

است. جوانانی که به علت فقر و

مطبوعات رسمی بورژوازی تا حال به

آنها اعتراف نموده اند. اما این تراویدی

ابعاد و ارقام بیشتری را در بر می

گیرد. بورژوازی در تمام کشورهای جهان

برای مقابله با این وضعیت پر مخاطره

کودکان که هر روز نیز در حال گشترش

می باشد، با طرح تنظیم خانواده و

کنترل زاد و ولد، به تنها هیچ راه

حلی برای این مستبله ندارد، بلکه با

تحریف واقعیت و شانه خالی کردن از

درآورده است. هزینه ها سریام آور و

کمرشکن هستند، مردم با این گرانی

چه بکنند، آیا فریادرسی نیست؟ هیچ

کس مستول نیست؟ عزیزان، دوست

داشتم شادترین کلمات را برایتان

بنویسم. ببخشید که نشد.

سونیم تسلیم - ترکیه

در آزوی دیدارستان

کمکهای مالی

شیرین و غفار ۲۰۰ کرون، اسماعیل ایلخانی و م. ستاره ۴۰ مارک، حمید ۵۰ کرون، امین گرگن ۱۰۰ مارک، جمال طبری ۴۰۰ کرون، علی سکالی ۱۵ دلار.

به فدراسیون کارگران کردستان

عراق

جیدر خری ۵۰ کرون

کارگر امروز

را آبونه شوید

خاطرات

قصه يك درد کونه

مدتی پیش خانه یک خانم آلمانی را
تعمیر می کردم. خانمی بود خوش
برخورد، مهربان و روشنگر. روزها، در
نه، ربطی به حسادت ندارد، یک
خانم، با تعمیرکار، مشروب نمی خورد!
و خانم در جواب می افزایید که: اولاً
او یک تعمیرکار معمولی نیست، دوماً
او دوست، دوست من باشد.

کوشید اشکالات زبان آلمانی ام را
اصلاح کند.
تا اینکه یک روز که از کار دست
کشیده بودم، بعد از دوش گرفتن و
لباس عوض کردن، خانم از توان سالن
صدایم کرد و گفت: بیا با ما چیزی
بنوش. کوکتل کوبیاتی داریم.
از شدت عطش دعویت نداشت.

از سید حسین موسوی را بترمی پذیرتم و به سالن رفت. در آنجا مردی که سر و وضع مرتبی داشت، با خانم در حین گفتگو و نوشیدن بود. خود را معرفی نمودم و اندام خسته و فرسوده ام را روی مبل رها نمودم. در عضلات و کوفتنگی مفاصل، بر بی قراری و افسردگی، ناشی از فشارهای روحی، تامین زندگی سکی و هراس از

آینده تیره و ناروشنم می افزود. در نتیجه، فرد به خودی خود، بعنوان لیوان کوکتل کوبائی را در میان یک انسان، فاقد ارزش است. ارزش او

را پول و موقعیت اجتماعی او تامین می کند. در واقع او حامل یک کالا است و به میزانی که از این کالا برخوردار باشد، می تواند از امکانات اجتماعی و رابطه با دیگر انسانها برخوردار باشد، و در صورت فقدان این کالا، انسان حتی از یک سلام و علیک و یا یک گفتگوی ساده محروم خواهد شد. همه چیز، حتی رابطه بین زندگیان، حتی دوستی و محبت تحت شاعع پول قرار دارند و هر کس به فراخور آگاهی و شعورش پول را معیار ارزیابی و ارزش گذاری قرار می دهد؛ کسانی مانند آن آقای شیک پوش، خیلی صریح به این ارزش گذاری صحه می گذارند و آن را با صدای بلند اذعان می نمایند و کسانی مانند خانم "صاحب کار" من منتهی به شکلی پوشیده تر و خفیف.

انگشتان متورم و خراشیده ام چرخاند، خنکی مطبوعی را حس نمودم، با ولع آنرا نوشیدم و با پرروشی بدون اینکه منتظر تعارف بمانم، تقاضای مجدد نمودم.

در همان لحظات اول متوجه شدم که آقای شیک پوش از آن "چوخ بختیارها" می باشد.

او در همان دقایق اول شروع کرد به سوالهایی که اکثر آلمانی ها، در اولین برخورد، از یک غیر آلمانی می کنند.

از کجا آمد؟ چند وقتی اینجایی؟ چکاره هستی؟ کی می خواهی برگردی و ...

من هم مثل اکثر غیر آلمانی ها، اینقدر که این سوالها ازم شده، پاسخ های آماده شده ای برای آنها دارم، به همین دلیل فوری برایش توارم". را گذاشت! بعد از مقداری گفتگو و

او در جواب به آن آقا می گوید: ناصر
یک تعمیرکار معمولی نیست، او
دوسտ، فلان دوست است. او نمی گوید:
یعنی چی؟ تعمیر کار هم انسان است و
رابطه و گفتگو بین انسانها ربطی به
پول و موقعیت شغلی ندارد.

ناصر یادگار
تالستان ۹۴ - آغا

كما في

مهاجرین ترکیه، پاکستان و یوگسلاوی سابق تشکیل می دهند. این گروه از کارگران در رشته هایی اشتغال دارند که بدلیل پست بودن نوع آن، کارگران

دانمارکی حاضر به انجام انها نیستند.
روز کار کارگران مهاجر در دانمارک
گاه به ۱۲ - ۱۰ ساعت در روز می
رسد. آنچه که کارفرمایان دانمارکی. را
به استخدام کارگران خارج تشبیه می

باید مقدمه ای را در میان شرکی های سویی می کند، دیسپلین بالایی آنها در کار، ثباتشان در محیطهای کار، قبول انجام کارهای کثیف و پر مخاطره با دستمزد کم، و بالاخره عدم آگاهی آنها به حقوقشان است. اگر کارگر خارجی به زیان دانمارکی مسلط باشد و از وجود اتحادیه ها و به حقوق خود آگاه باشد، شانس کمی برای اشتغال در بازار کار دانمارک دارد.

در دانمارک قانونی که از کارگران خارجی در مقابل تبعیض راسیستی در بازار کار این کشور حبایت کند، وجود ندارد. با وجودیکه اولین گروه از کارگران خارجی در اوخر دهه ۶۰ و اوایل دهه ۷۰ وارد دانمارک شدند، تا چند ماه پیش هیچ گزارش و تحقیقی درباره شرایط کار برده وار آنها صورت نگرفته بود.

در سال ۱۹۸۶ بدنیال تحقیقات گونتر والراف، روزنامه نگار مشهور آلمانی درباره محیط و شرایط کار کارگران ترک در آلمان، سازمان بازرسی کار در دانمارک تحقیقات مشابه ای را در یکی از شهرهای دانمارک بنام "آرهوس" انجام داد. با اینکه تحقیقات فوق بوضوح شرایط غیر انسانی و برده وار کارگران خارجی را نشان می داد، دامنه آن به سایر نقاط دانمارک کشیده نشد.

گزارش حاضر اولین سند کتبی است که در این زمینه انتشار می یابد. تهیه کنندگان این گزارش ضمن بیان اینکه وضعیت اسف بار کارگران خارجی در دانمارک عمدتاً بدلیل پائین بودن آگاهی به حقوقشان است، اتحادیه ها را موظف می دانند که جزوایتی به زنانهای کارگران مهاجر انتشار دهند.

از طرف دیگر برای کارگران خارجی
کلاسهای زبان دانمارکی دایر کنند.
در شماره های آتی کارگر امروز ترجمه
بخشهاي از مصاحبه های مبنیز در
این کتاب خواهد آمد.

Digitized by srujanika@gmail.com

اوپاع خرابتر از آن بود
که ما تصور می کردیم

بنابراین انتشار گزارشی از شرایط کار کارگران خارجی در دانمارک،
رئیس اتحادیه "اس. آی. دی":

انتشار کتابی درباره شرایط کار کارگران مهاجر در دانمارک اتحادیه های کارگری را شوکه کرد. این گزارش به همت دو تن از نویسندهای دانمارکی بنام "کارین ویندینگ" و "سیبر نیلسن" و با همکاری تعدادی از اتحادیه ها و بیز مرکزی به نام "کیسا" تهیه شده است. همزمان با انتشار این گزارش فیلم تکان دهنده ای نیز در همین زمینه توسط "خانه رادیو - تلویزیون" در شهر آسن برگ" تهیه شده بود که از تلویزیون دانمارک پخش شد. این گزارش برای اتحادیه های کارگری دانمارک چنان تکان دهنده بود که "هاردی هنسن" رئیس اتحادیه "ام. آی. دی" در مصاحبه ای با نشریه اتحادیه گفت: "او ضاع خرابتر از آن بود که ما تصور می کردیم".

گرچه "کارگر خارجی" واژه آشنایی است، اما جنبایاتی که در حق این گروه ز کارگران در کشورهای میزبان اعمال می شود حتی برای اتحادیه ها چندان آشنا نیست. موقعیت بردۀ وار کارگران خارجی در کشورهای میزبان، برخوردهای راسیستی به آنها، فقدان ایمنی در محیط کار، دستمزد ناچیز، عدم برخورداری از بیمه درمانی و بیمه بازنشستگی، ترس مداوم از اخراج از کشور میزبان، مشکل برقراری ارتباط با همکاران خود به دلیل عدم آشنایی به زبان آنها و بالآخره نداشتن حق تشکل در تشکیلاتهای کارگری موجود در کشور میزبان، از جمله مسائلی هستند که کارگران خارجی در اقصا نقاط دنیا بطور روزمره تجربه می کنند.

کارگران خارجی در دانمارک جزو همین گروه از کارگران هستند. گرچه بدليل ستداندارهای بالای زندگی در دانمارک، یعنی گروه از کارگران خوش شانس تر از بقیه اند، اما نهایتاً سرنوشتی جدا از همنوعان خود در سایر کشورها ندارند. بهتر است شرح حالشان را از زیان خودشان بشنویم.

... در کارخانه ای که کار می کردم،

افزایش مرگ و میر در اروپای شرقی

کاربرد مواد شیمیایی در محیط‌های کار

بنابرآیه گزارش "بینیسف" که در روز ۶ اکتبر به چاپ رسید نزخ مرگ و میر در اروپای شرقی پس از مقطوع کموینیسم بشدت افزایش یافته است. این گزارش نشان میدهد که از سال ۱۹۸۹ تاکنون در مقایسه با آمار قبلی حداقل ۸۰۰ هزار نفر بیشتر مرده اند که اکنون مرداد بین ۵۵-۳۰ سال

این گزارش افزایش نرخ بالای مرگ و میر را به تغییرات پس از تحول به سمت اقتصاد بازار مربوط می کند و نشان می دهد که فقر، جنایت، و نازارامی های اجتماعی بشدت افزایش داشته است. از میان ۹ کشوری که مورد تحقیقات قرار گرفتند روسیه، اوکراین و جنوب شرقی اروپا بیشترین نرخ افزایش مرگ و میر را داشتند. به گفته یونیسف علل مرگ در میان نرخ افزوده مرگ و میر بیماری های قلبی، الکل، مسمومیت غذائی، سوانع، قتل و خودکشی است.

تیغ گزارش سازمان بین المللی کار، سالانه
حدود ۴۰ میلیون تن مواد شیمیایی در
جهان تولید میشود. کارشناسان میگویند از
مل ۷۰ تا ۸۰ هزار ماده شیمیایی در
هزار جهان، حدود ۲۵۰۰ تا ۸ هزار نوع
ن را باید ماده خطرناک تقسی کرد که
میتوانند سلطان زا باشند. میزان تعیین
شده مواد شیمیایی سلطان زا توسط
سازمان بین المللی کار ۱۲۰۰ نوع است.
ملاوه بر خطر سلطان، خطر مسلم آتش
سرمی از استعمال این مواد در
محیط‌های کار وجود دارد که این خطرات
در اکثر موارد از جانب کارفرمایان پنهان
می‌ماند. پخارهای زیتابار مواد شیمیایی
بر کارگاهها، کارگران صنایع را در معرض
بروز انواع ناراحتی‌های پوستی و بیماری‌های
چشمی و الریشهای مختلف قرار میدهد.
مروزه کلیه صنایع، مواد شیمیایی زیتابار
بکار میبرند. بیوته در مورد تولید و کاربرد
چسب‌ها، پودرهای شستشو، رنگها،
محصولات کشاورزی، چاب و خشکشونی.
کارگران کشاورزی بدلیل افزایش مصرف
مواد ضد آفت و علفهای هرز، حشره کش
ها و انواع سموم در وضعیت نگران گشته
ای بسیار میبرند. بیوته یا توجه به اینکه
زنان بازار، کودکان و سالمندان بخش
بزرگی از جمعیت کارگران کشاورزی را
تشکیل میدهند و در مقابل این خطرات
فائد کمترین ایمنی کاری بوده و بسیار
آسیب پذیر میباشد.

در برخی از کشورهای آسیایی که در
گزارش نام آنها ذکر نشده است، از هر ۱۰
نفر کارگر کشاورزی که به کار سپاهشی
اشتغال دارند، سالانه چهار نفر در معرض
مسومیت قرار داشته‌اند. در یک کشور
دیگر، ۹۰۰ مورد مرگ، ناشی از
مسومیت و ۱۶ هزار مورد مسمومیت و
بستری شدن در بیمارستان ذکر شده است.
در کارگاههای کوچک کمترین کترالی بر
شرایط کار وجود ندارد. کارگران در وضعیت
بسیار بدتری بسیار میبرند.

توافق جدید جنرال موتورز با اتحادیه

مرکز خبری کارگرامروز: روز اول اکتبر اتحادیه سراسری کارگران اتومبیل سازی امریکا و کمپانی جنرال موتورز اعلام کردند که پس از مذاکرات طولانی سرانجام به تنجیمه رسیدند. اتحادیه که با مطالبه استخدام کارگران جدید با قرارداد دراز مدت، کمپانی را تحت فشار گذاشت بود در هفته آخر ماه سپتامبر چند اعتراض شدند که را سازمان داد. روز ۲۷ سپتامبر کارگران جنرال موتورز در کارخانه فلینت در میشیگان دست از کار کشیدند. این اعتراض باعث رکود مدنظر دولت بود. روز ۲۲۰۰ توافق کار ۲۲۰۰ کارگر شد. قرار است که اعضا اتحادیه قرارداد جدید را به رای بگذارند.

* کاهش تولید در کمپانی فورد

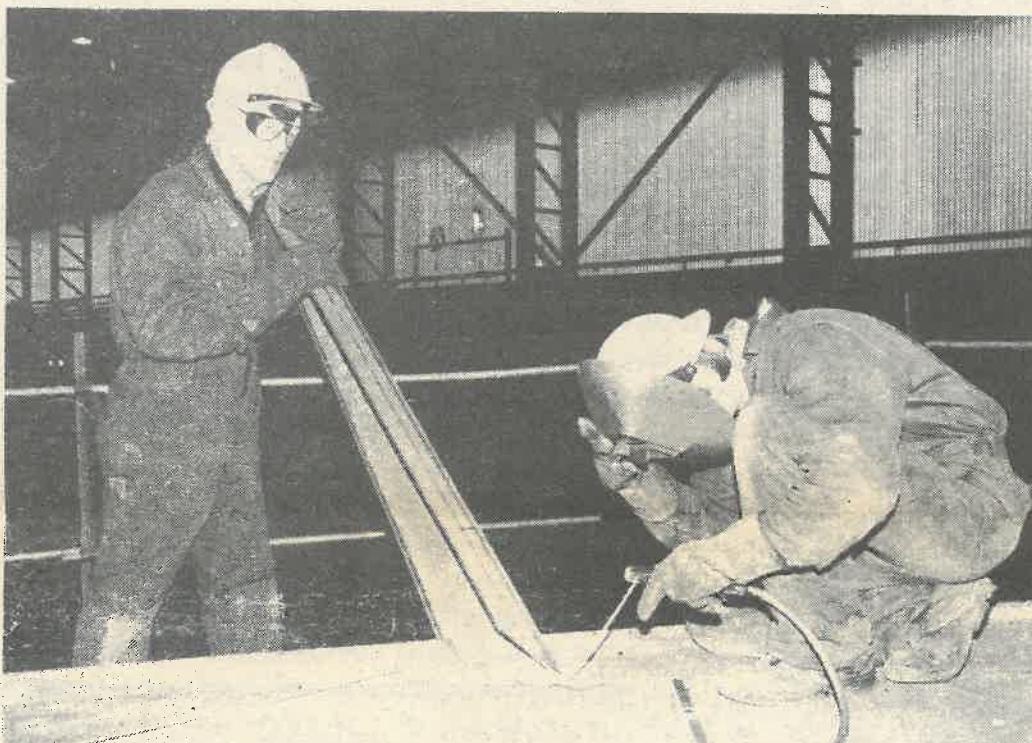
کارنیمه وقت برای کارگران

کمپانی فورد با کاهش تولید ساعت کار هفتگی کارگران دو کارخانه کمپانی را در بریتانیا کاهش داد. مدیریت فورد تولید ۲ هزار اتومبیل مدل اسکوت و ۸ هزار فیستا را از برنامه خارج کرد و ساعت کار کارگران دو کارخانه "داگنهام" و "هیل وود" را در بریتانیا برای ماه نوامبر نیمه وقت کرد. قرار است که ۵ هزار کارگر "هیل وود" فقط به روز در هفته کارگران "داگنهام" چهار روز در هفته کار کنند.

* هندوستان،

مرگ ۲۶ نفر در انفجار کارخانه

روز ۴ اکتبر در انفجاری که در کارخانه سازنده وسایل آتش بازی در شمال هندوستان رخ داد ۲۶ نفر کشته شدند و ۲۷ نفر بیشتر زخمی شدند. گفته میشود اکثر کشته شدگان پنج های کم سن و سال بودند که برای فستیوال جشن سال نو هندوها کار می کردند.

اعتراض اخطاری علیه بیکار سازی در کارخانه اشکودا

مرکز خبری کارگر امروز: روز ۱۷ اکتبر، ۱۰ هزار کارگر کمپانی اتومبیل سازی اشکودا در چکسلواکی در اعتراض به بیکارسازی ۸۰ کارگر در آخر سال حاری دست به اعتراض اخطاری نیم ساعت زدند.

به گزارش تایمز مالی، این اعتراض آغاز یک سلسه از اعتراضات اخطاری بود. کمپانی اشکودا در ماه سپتامبر اعلام کرد دستمزد و اضافه کاری اجباری غلوای بر ۳۷ ساعت کار در هفته را نیز بفرستند. قرار است که اتحادیه کارگران و مدیریت در ماه نوامبر در مورد قرارداد مذاکره کنند. به گفته اتحادیه کارگران با میزان افزایش دستمزد در قرارداد موافق هستند و بخش اضافه کاری اجباری مورد اختلاف است. اگر مذاکرات به تتجه نرسد کارگران دست به اعتراض خواهند زد.

بریتانیا،
کارگران جاگوار
علیه اضافه کاری اجباری

کارگران کمپانی جاگوار قرارداد پیشنهادی کمپانی را مبنی بر افزایش ۷/۵ درصد دستمزد و اضافه کاری اجباری غلوای بر ۳۷ ساعت کار در هفته را نیز بفرستند. قرار است که اتحادیه کارگران و مدیریت در ماه نوامبر در مورد قرارداد مذاکره کنند. به گفته اتحادیه کارگران با میزان افزایش دستمزد در قرارداد موافق هستند و بخش اضافه کاری اجباری مورد اختلاف است. اگر مذاکرات به تتجه نرسد کارگران دست به اعتراض خواهند زد.

* افزایش بیکاری در فرانسه

تعداد بیکاران در فرانسه در ماه اوت به ۳/۳۴ میلیون رسید. در حال حاضر نیز بیکاری این کشور ۱۲/۶ درصد است. وزیر اقتصاد کشور اعلام کرد که در سال ۱۹۹۵، بین ۳۰۰ تا ۲۶۰ هزار شغل در این کشور ایجاد خواهد شد.

اعتراض عمومی در مالت

مرکز خبری کارگر امروز: روز ۲۲ اکتبر، کارگران بخش خدمات مالت که پیش از ۴۵ هزار عضو دارد اعلام کرد که سیستم مالیاتی جدید که قرار است از ژانویه سال جدید به اجرا درآید سطح زندگی کارگران را بشدت تنزل خواهد داد. حزب کارگر مالت که حزب ایزوپسیون دلت است از این اعتراض کارگران بخش خدمات مالت پیشنبایانی کرد.

عرض جدید دولت فنلاند به دستمزد کارگران و رفاه اجتماعی

اسماعیل ویسی

همان تعزیز خود را اما بشیوه ای دیگر به سطح رفاه اجتماعی بدین ترتیب ارائه داد.

- ۱) کاهش یک میلیارد مارک از بودجه خدمات عمومی.
- ۲) کاهش ۹۰۰ میلیون مارک از مخارج برق و انرژی.
- ۳) افزایش ۳۰ درصد مالیات سالانه اتومبیل.
- ۴) افزایش قیمت بنزین.
- ۵) کاهش ۴۰۰ میلیون مارک از سوپریس کرایه خانه ها.
- ۶) کاهش ۵ میلیون مارک از بودجه خدمات شهرداری جهت نگهداری و خدمات به کودکان و سالمندان (در پیشنهاد اولیه کاهش ۲۳۰ میلیون).
- ۷) کاهش ۵ میلیون مارک مدنظر دولت بود.
- ۸) درصد از دستمزد ۶ ماه آخر قبل فنلاند از رونق خوبی برخوردار است و اگر در این بخش اعتراض صورت می گرفت، دولت کاملاً فلنج می شد. دولت ناجا را پیشنهادات خود را پس گرفت و عقب نشینی کرد.
- اما دولت با طرح صرفه جویی جدید

تا کارگران از اتحادیه ها هر چه بیشتر دیگر کل اتحادیه کارمندان فنلاند توافق کردند که از رفتن طرح به پارلمان جلوگیری بعمل آورند. بدینال این تصمیم آنها مجدداً با تعاون گان دولت مذاکره کردند و دیگر "اس. آ. ک." همراه با از صندوق بیمه بیکاری و از طریق اتحادیه ها دریافت می کند که در کل جلسه دولت را تهدید به اعتراض در بخش صادرات کرد. صادرات کاغذ، تخته، فولاد و آلومینیوم و کشتی سازی فنلاند از رونق خوبی برخوردار است و اگر در این بخش اعتراض صورت می گرفت، دولت کاملاً فلنج می شد. دولت ناجا را پیشنهادات خود را پس گرفت و عقب نشینی کرد.

اما دولت با طرح صرفه جویی جدید

آخری دولت فنلاند طرح بودجه سال ۱۹۹۵ خود را که مبلغ ۱۹۵ میلیارد مارک است همراه پاره ای پیشنهاد است، ۲۰ درصد بعد از ۲۰۰ روز از بیکار شدن بیمه بیکاری را هر کارگر بیکار تعرضی است افسار گسیخته به سطح دستمزدها و رفاه اجتماعی، اعلام کرده است. این تعزیز چنان گسترش و افزایش دستمزدها و رفاه اجتماعی، اعلام کرده است. این تعزیز چنان گسترش و افزایش کارگری و تشکلهای موجود برای متفرق کارگران و گزینان نمودن آنان از اتحادیه ها بود.

محورهای اصلی طرح صرفه جویی:

"تعزیز" بدین قرار است:

- (۱) طبق قوانین کارگری در فنلاند، پرداخت حق عضویت کارگران به اتحادیه ها جزء مالیات پرداخت شده آنان محسوب می شود. در طرح بودجه جدید حق عضویتها جزء مالیاتهای پرداخت شده محسوب نخواهد شد.

این بند لایحه بودجه درآمد کارگران را هدف گرفته و علاوه بر آن عدم پرداخت حق عضویت و خروج از اتحادیه ها را پنهان راه حلی برای جریان کسری درآمد در مقابل کارگران گذاشته است.

دانمارک

حمایت وسیع کارگران مخابرات از همکاران خود

روز ۲۰ اکتبر ۸۰ تن از تکنیسیهای شرک مخابرات شهر "ایسپرگ" واقع در "یولند" در اعتراض به تعقیب و اذیت و آزار از جانب مدیریت دست به اعتراض زدند.

شاشهای مدیریت بدین دست به انتقام از نمایندگان کارگران بدليل ترس از اخراج و در اعتراض به رفتار مدیریت از سمت خود کنار گیری کردند.

کارگران پس از استعفای نمایندگان خود طی جلسه ای تصمیم به اعتراض گرفتند و خواهان اخراج دو تن از اعضای شورای مدیریت شدند.

روز ۲۴ اکتبر نمایندگان کارگران در سراسر "یولند" در جلسه ای از همکاران خود پیشتابی کردند و پیش از ۱۰۰۰ تن از کارکنان مخابرات در شعبه های دیگر دست به اعتراض زدند.

اعتصاب یکپارچه کارگران با وجود اخطار دادگاه کار مبنی بر محکوم کردن کارگران به پرداخت خریمه، تا روز ۲۱ اکتبر ادامه داشت و بالاخره با عقب نشینی مدیریت و یا موقوفیت کامل به پایان رسید.

روز علیه بیکاری در فنلاند

مرکز خبری کارگر امروز: روز ۲۸ سپتامبر، کارگران فنلاند در اکثر شهرهای این کشور در مراسم روز علیه بیکاری شرکت کردند.

به گزارش خبرنگار کارگر امروز در فنلاند، در مراسم که در شهر "همنلینا" برگزار شد شعارهای کارگران چنین بود: "کار براي بیکاران"، "افزایش بیمه بیکاری از ۱۱۶

کارگران

هستند که نقض حقوق بشر، استخدام، حمله به اتحادیه های کارگری، کار کوکان، کار اجباری، تعیین وغیره جزو کارنامه شان است. برخورد ما باید بیگرانه باشد و به نقض این حقوق، در هر کجا که باشد حمله کند. ولی بهزود از این نظر هیچ کشوری به اندازه ایران چنین چهره بارزی ندارد. مشکل همیشه کسب اطلاعات درباره کشور نیسته ای مثل ایران است. گرفتن آخرين اطلاعات و تزدیک شدن به مقامات مشکل است.

در قطعنامه به فرستادن یک هیأت به ایران اشاره شده است. ممکن است کمن در این فکر میکنید برای خوانندگان نشانه مفید است توضیح دهد؟

در قطعنامه پیشنهاد شده است که کنفرانسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری و آی.ال.او باید یک هیأت تحقیقاتی به ایران بفرستند. بطور عملی، آی.ال.او راحت تر میتواند هیاتی به ایران بفرستد زیرا رژیم ایران به این سادگی ها نمیتواند به آی.ال.او بگوید که نمیتوانند به ایران بروند. در صورتیکه به "تی.یوسی" و یا به کنفرانسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری میتواند جواب منفی بدهد. به همین دلیل ما از طریق آی.ال.او تلاش خواهیم کرد.

متوجه کردن مردم به قطعنامه ما درباره ایران، به ما کمک میکند. ایران کشوری است با کارنامه نقض حقوق بشر و سرکوب مردم و ستم به کارگران. علاوه بر وجود ستم و سرکوب، ایران کشوری است با مشکلات اقتصادی عظیم که با سیاست کنونی اش امیدی برای برونو رفت از آن برایش وجود ندارد. ترور بر کشور حکومت میکند. مردم باید به این مسئله توجه کنند و ارزیابی کنند که چگونه میتوانند نثار واقعی به رژیم وارد کنند تا سیاست های رژیم را تغییر دهند.

کشورهایی نگاه میکنند که در آن نقض حقوق و سرکوب پایه ای ترین حقوق صورت میگیرد. بینظیر من این تصویر واقعی است.

چگونه تصویب قطعنامه های مشابه در محکومیت جمهوری اسلامی ایران در کنگره های کارگری سایر کشورهای عضو آی.ال.او به ارگانهایی مثل آی.ال.او کمک میکند؟

مکانیسم آن، کنگره کنفرانسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری بین همین الان اتحادیه های کارگری بین المللی نسبت به اوضاع ایران حسابتند. حساسیتی که اتحادیه های کارگری سعی میکنند در ایران تاثیر میگذارند؟

مایک والش دبیر بخش بین المللی کنگره اتحادیه های کارگری بریتانیا در گفتگو با کارگر امروز:

برای بروزی اوضاع کارگران "آی.ال.او" باید یک هیأت تحقیقاتی به ایران بفرستد

با مناسب تصویب یک قطعنامه در کنگره سپتمبر اتحادیه های کارگری بریتانیا (تی.یوسی) از جمله در دفاع از کارگران ایران، امان کفا همکار کارگر امروز و هماهنگ کننده کمپین همبستگی با کارگران ایران در انگلستان با مایک والش دبیر بخش بین المللی "تی.یوسی" گفتگوی داشته است که می خواهد.

تصویب یک قطعنامه توسط کنگره کار ساده ای نیست. تصویب آن عملی به کارگری است ولی متسافانه کارفروماها و دولتها سیاستهای دیگری دنبال میدهد و نشان میدهد که کنگره به اندازه کافی نسبت به مسئله مردم بحث حسابت نشان میدهد که در ایران بدون تردید یکی از چند موضوع اول مورد بررسی است. ولی متسافانه باید بگوییم که دولتها بعنوان یکی از

رابطه در دوره های مختلف بستگی به موقعیت این حزب و "تی.یوسی" داشته است. این کنگره نشان داد که گرچه این حزب مدت‌هاست که این سنتگیری را در صوره میکند و بعدها این حزب به اجرای وضوح بیشتری عدم قبول خواسته های "تی.یوسی" را نشان داد. جناح سنتا چپ کنگره بسیار ضعیف بود، ولی تاکید بر نکات دیگری داشت. برای نمونه قطعنامه پیشنهادی معندهایان که با سخنرانی آرتور اسکارگیل و با کف زدن زیاد حداقدل دستمزد را در حال حاضر قبول نداده با وجود اینکه کنگره این را لازم میدانست، توئنی بلر، رهبر حزب کارگر، در صحبت کمپین کماکان به دنبال قبولاندن این خواست به حزب کارگر هستند. کما آنکه، طی کنگره حزب نیز که چندی بعد برگزار گردید این فعالیت همچنان قدرت آنان، "تی.یوسی" بهتر است حقوق کاری و دستمزد کارگران را در سطح سراسری بالا ببرد. عبارت دیگر فعالیتهای اتحادیه نباید فقط محدود به مراکز کاری که اتحادیه در آن بررسیت شناخته شده باشد. هم اکنون درصد مراکز کار در بریتانیا اتحادیه ندارند و علاوه بر این کارفروماها در ۹ درصد از مراکز کار، اصل اتحادیه را بررسیت نمی شناسند. در این رابطه تاثیرشان بر سیاستهای آن بود.

اما اکنون کنگره اتحادیه های کارگران بریتانیا امسال در هفته اول ماه سپتمبر در شهر "بلکپول" برگزار شد. نکات اصلی مورد توجه کنگره در مورد وضعیت عمومی زندگی و شغلی کارگران و رابطه اتحادیه های با حزب کارگر و تاثیرشان بر سیاستهای آن بود. تا آنجا که به بحث اول بز میگردد جان مانکس، رهبر "تی.یوسی" که نظر بخشی از اتحادیه های را نمایندگی میکند صحبت از یک دوره جدید و نیاز به نوع دیگری از مبارزه کرد. وی اشاره داشت که با در نظر گرفتن کاهش تعداد اعضای اتحادیه های و چه سا

قرار است که کارگران روبرو در مورد پیشنهاد کمپانی بینی بر ۱۰ درصد افزایش دستمزد طی دو سال آتی، رایگری کنند. کمپانی روبرو دستمزد کارگران را برای ۶ ماه اول سال ۱۹۹۳ منجذب کرد. پیشنهاد جدید اولین قرارداد روبرو پس از انتقال کمپانی به بست مدیریت آلمانی تبادل است. اتحادیه به کارگران توصیه کرده است که این قرارداد را پذیریند.

بریتانیا، بیکارسازی در شرکت گاز

دولت بریتانیا برنامه تجدید سازمان شرکت گاز را در دستور گذاشته است. با اجرای این برنامه تعداد بیشتری از کارگران بیکار می شوند. روز ۷ اکتبر دولت اعلام کرد که ۲۲۵ کارگر این شرکت بیکار خواهند شد. یکی از برنامه های دولت جانشین کردن گاز بجای زغال سنگ بعنوان منبع اصلی سوخت کشوز است.

بریتانیا، ۱۰ درصد افزایش دستمزد برای کارگران روبرو

قرار است که کارگران روبرو در مورد پیشنهاد کمپانی بینی بر ۱۰ درصد افزایش دستمزد طی دو سال آتی، رایگری کنند. کمپانی روبرو دستمزد کارگران را برای ۶ ماه اول سال ۱۹۹۳ منجذب کرد. پیشنهاد جدید اولین قرارداد روبرو پس از انتقال کمپانی به بست مدیریت آلمانی تبادل است. اتحادیه به کارگران توصیه کرده است که این قرارداد را پذیریند.

کنوانسیون ها تهیه میکنند. گزارشی که در مورد ایران توسط آی.ال او مورد نظر قرار گرفته است کنوانسیون شماره ۱۱۱ است که شامل خواست از بین بودن تعیین در استخدام و اشتغال است. ده سال است که مبارزه ای در این

سده نکته وجود دارد. اولاً ما میخواهیم مطمئن شویم که مسئولین ایران متوجه موضع ما هستند. ما وضعیت در ایران و تعیین حقوق بشر بطور کلی و بجزئی تعیین حقوق بشر در عرصه استخدام را فراموش نکرده ایم. دوماً از طرف کنفرانسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری مسئولیت پیشبرد این موضوع با "تی.یوسی" است. ما میخواهیم از این طریق تعیین آزادی های اتحادیه ای در ایران را به آی.ال او ببریم.

همانطور که گفتید در سالهای اخیر قطعنامه اتحادیه های آزاد کارگری مسئولیت پیشبرد این موضوع با "تی.یوسی" تصویب رسیده است. به نظر من از آنجایی که قطعنامه با اتفاق آرا به تصویب رسید نشانده است. اتفاقاً زیاد از آن بود. کسی مخالفت یا بخشی در چند سال نداشت. قطعنامه حاوی آزاد کارگری مسئولیت اطلاعات درباره اعمال سرکوب کننده علیه کارگران و مشتقاتی که کارگران متحمل میشوند، بود. قطعنامه همچنین فعالیت های عملی و کنکرت

در مقابل "تی.یوسی" گذاشت است. قطعنامه به فعالیت های تاکنونی ما پرداخته است و چونگی بسط آنها را در سطح بین المللی مورد بررسی قرار داده است. این مجھی بوده است که ما میتوانیم از زاویه تعیین حقوق مردم در ایران روی آن تبرکز کنیم، و امیدواریم پیشانی سال دیگر آنرا در دستور کار ۱۱۱ درباره تعیین صورت نگرفته است. این مجھی بوده است که ما میتوانیم از روزی که کنفرانسیون بین المللی اتحادیه های تاکنونی ما پرداخته باشد. این روزی که شورای ملی مقاومت بود، اینطور پیشنهاد شد که بهتر است از هرگونه اشاره به سازمان و گروه مشخصی اجتناب شود. قصد ما این بود که قطعنامه همه کسانی را که علیه رژیم در ایران مقاومت میکنند شامل شود.

کدام اتحادیه قطعنامه را پیشنهاد کرد؟ هر اتحادیه حق دارد دو قطعنامه به کنفرانس پیشنهاد کند. اجلاس بین المللی امسال روز هشت سپتامبر با حضور تعداد زیادی برگزار شد. قطعنامه توسط اتحادیه کارگران نیروگاه برق استکاتلند و با تغییراتی از طرف اتحادیه یک بخش از کارگران ریسندگی استکاتلند، پیشنهاد شد. تغییرات برای برداشت هرگونه اشاره به شورای ملی مقاومت بود، اینطور پیشنهاد شد که بهتر است از هرگونه اشاره به سازمان و گروه مشخصی اجتناب شود. ما این بود که قطعنامه همه کسانی را که علیه رژیم در ایران مقاومت میکنند شامل شود.

چه اقداماتی در جهت عملی کردن مقادی قطعنامه در دستور کار دارد و چه اقداماتی در جهت عملی کردن ماه روشن و کمیته متخصصین است. این ارجاعی برای اینها گزارشی درباره اجرای

گزارش کوتاهی از کنگره اتحادیه های کارگران بریتانیا (تی.یوسی)

امان کفا قدرت آنان، "تی.یوسی" بهتر است حقوق کاری و دستمزد کارگران را در سطح سراسری بالا ببرد. عبارت دیگر فعالیتهای اتحادیه نباید فقط محدود به مراکز کاری که اتحادیه در آن بررسیت شناخته شده باشد. هم اکنون درصد مراکز کار در بریتانیا اتحادیه ندارند و علاوه بر این کارفروماها در ۹ درصد از مراکز کار، اصل اتحادیه را بررسیت نمی شناسند. در این رابطه تاثیرشان بر سیاستهای آن بود. تا آنجا که به بحث اول بز میگردد جان مانکس، رهبر "تی.یوسی" که نظر بخشی از اتحادیه های را نمایندگی میکند صحبت از یک دوره جدید و نیاز به نوع دیگری از مبارزه کرد. وی اشاره داشت که با در نظر گرفتن کاهش تعداد اعضای اتحادیه های و چه سا

کنگره اتحادیه های کارگران بریتانیا امسال در هفته اول ماه سپتمبر در شهر "بلکپول" برگزار شد. نکات اصلی مورد توجه کنگره هستند که در مورد وضعیت عمومی زندگی و شغلی کارگران و رابطه اتحادیه های با حزب کارگر و تاثیرشان بر سیاستهای آن بود. تا آنجا که به بحث اول بز میگردد جان مانکس، رهبر "تی.یوسی" که نظر بخشی از اتحادیه های را نمایندگی میکند صحبت از یک دوره جدید و نیاز به نوع دیگری از مبارزه کرد. وی اشاره داشت که با در نظر گرفتن کاهش تعداد اعضای اتحادیه های و چه سا

پایان اعتصاب سوزنیان قطار در انگلستان

امان کفا

سوزنیان را از نظر مالی تحت فشار قرار گذاشته بود و اتحادیه و مدیریت می خواستند بدون اینکه عقب نشینی آشکاری کرده باشند اعتصاب به پایان برسد.

بالاخره در جلسه کنفرانس اتحادیه کارگران قطار که با حضور صد تن از فعالین اتحادیه در شهر گریت یارمات برگزار شد قطعنامه ای تصویب رسید. این قطعنامه که پس از بحث های زیاد بین چپ که خواستار تشدید مبارزه و اعتصاب بود و راست که پایان اعتصاب را دنبال میکرد، در روز ۱۸ سپتامبر با رای مثبت کنفرانس تصویب شد. با این رای اتحادیه توافقت در مورد پیشنهادات مدیریت، "بموازات" خواست اصلی پرداخت بابت بارآوری سالهای گذشته وارد مذاکره شود. اما در عین حال با فشار چپ در قطعنامه آمده بود که اگر پیشرفتی در مذاکرات حاصل نشود، مبارزه باید وسیعتر و شدیدتر ادامه یابد و همچنین تعامی کارگران باید هرگونه نتیجه را با رای خود رسماً قبول کنند. به عبارت دیگر منظور آنان این بود که حدالامکان جلوی سازش از بالا گرفته شود.

مدیریت فوراً از اینکه اتحادیه می توافد بموازات در مورد هر دو خواسته به پای میز مذاکرات از ۲۱ تا ۲۸ سپتامبر بطول انجامید و با به نتیجه رسیدن آن اعتصاب دو روزه و ۲۹ و ۳۰ سپتامبر لغو گردید.

با پایان اعتصاب هر دو طرف اظهار پیروزی کردند و مراکز خبری همگی هم‌صدا این اظهارات را با جنجال زیادی تکرار کردند. دولت هم با مدیریت کاملاً موافق بود. اتحادیه جزئیات تفاوتات را برای کارگران ارسال داشت. ولی پس از یکسری بررسی معلوم شد که مدیریت از برخی از خواسته هایش عقب نشسته است. برای مثال مدیریت سعی بر این داشت که یکشنبه ها را جزء روزهای عادی هفته حساب کند که قبول نشد. از طرف دیگر ساعات کار شیفت ۱۲ ساعته و تعداد رده ها در طبقه بندی مشاغل از ۱۴ به ۸ کاهش یافت. افزایش حقوق ۲/۵ درصد از اوپرل گذشته بعلاوه ۶ درصد بابت بارآوری کار و همچنین مبلغ ۴۸ یاوند برای یکبار از جمله تابع مذاکرات بود. در رای گیری ای که پس از تفاوتات درین اعضای اتحادیه بعمل آمد، ۷۱ درصد رای موافق دادند. در عین حال با این اعتصاب کارگران بعد از اعتصاب مبارزه کارگران نامیدند یکبار از معدنچیان نامیدند. اینکه بحث حول متنوعیت اعتصابات در رشته های خدمات سراسری از جانب جناح های راست جامعه مطرح گردیده است. پس از تفاق، مدیریت و دولت مرتباً از طریق رسانه های عمومی ادعای میکردند که سازشی از طرف آنها نشده است. یک چیز مسلم است، هرچه آنها ادعای کنند، تغییری در این مسئله نمی دهد که کارگرانی که به برخی از خواسته هایشان رسیدند از دل این اعتصاب با قوت قلب بیشتری سپتامبر، رهبر اتحادیه کارگران قطار، چیزی ناپ، ریاست جلسه را بعهده گرفت که نشانگر پشتیبانی اتحادیه های دیگر از این اعتصاب بود. حتی تظاهرات وسیعی هم در همین زمان در شهر بلک پول، محل برگزاری کنگره، برگزار شدند. اما اعتصاب بسیاری

برخوردار است. بورژوازی خواهان سر و سامان گرفتن قطارهای زیر زمینی نمی خواست شرکتهایی که قرار است برای خصوصی شدن قطارها سرمایه گذاری می کنند از قدرت این بخش از کارگران سوزنیان شوند. دست راستی ها خواهان برخورد شدید به کارگران بودند، نظیر تایمکس. دفاع آنان از کنسرسیوم فرانسوی - انگلیسی در مقابل کارگران ساختمانی شانگر این مسئله بود. در اخراج شوند. شرکت های خصوصی اتوبوسانی در شهرها نیز گفته اند که حقوق امسال افزایش نمی باید و اختلال اعتصاب وجود دارد.

فشار بر کارگران

بعد از مذاکرات مدیریت اعلام کرد حاضر نیست بیش از ۲/۵ درصد پرداخت کند و اصلاح رقم ۵/۵ درصد مطرح شده است. اما طولی نکشید که کارگران تماش بگیرد. لذا برای کارگران نامه نوشته و پیشنهادش را مطرح ساخت تا کارگران را تحت فشار بگذارد یکی از بزرگترین پیروزه های اروپا است همگی اعتصابیون را اخراج کرد و طی و عمل آنان را انتیز کند و اعتصاب را بشکند. یکی از ایزارهای فشار میدیریت مسئله سهمیه بازنگشتگی کارگران بود. قرار است پولی هفتگی

که از حساب کارگران بابت بازنگشتگی کم می شود، از اول اکتبر ماین شرکتهای متفاوتی که قرار است قطارها را در اختیار بگیرند تقسیم شود. این درصد بالا می برد. البته این بین تقویت می نیست که حقوق همه افزایش من ایافت، بلکه نزدیک به یک چهارم مبنی است و در طرح پیشنهادی "ریل ترک" آمده که پرداختی به این سهمیه مبنی است و در طرح پیشنهادی "ریل ترک" از ۱۳ درصد به ۲۶ درصد افزایش یابد و بین تقویت می نزدید. این در سال گذشته طرح خصوصی کارگران راه آهن از آوریل ۱۹۹۵ را به پارلمان معرفی کرد. جهت انجام این

مطالبه کارگران سوزنیان برای بهبود شرایط کار و افزایش دستمزد مختلف می شود. قرار بود که شرکت راه آهن برگزار خواهد شد و علاوه بر این ایجاد شرکتی بنام "ریل ترک" مسئولیت اداره راه آهن را بعده کرفت. به این ترتیب مذاکرات بر سر دستمزد کارگران ساقی از بین خواهد رفت.

بالاخره پس از رای گیریها، اتحادیه اولین اعتصاب را برای چهارشنبه ۱۵ زوئن فرخاند. قرار شد که تا به نتیجه پارلمان حزب محافظه کار گفت که در روز چهارشنبه دست از کار بگشند.

اما این مدت تعداد قطارهایی که حرکت کرده اند روبه افزایش بود. مدیریت اعلام کرد که بابت هر روز اعتصاب از درآمد شرکت نزدیک روز چهارشنبه باشند. کارگران بابت این روز حقوق نمی گیرند. اما اتحادیه با در نظر گرفتن تعداد اعتصابات مرتباً برگزار شد. اما در

اعتصابات طی این مدت تعداد قطارهایی که به کار گمارده شوند. اما این پیشنهاد بخطاب اینکه چندین ماه قطارها را از کار می اندزاد و در عین حال شرایط را برای اعتصابات حیاتی آماده می کنند. روز چهارشنبه دست از کار بگشند. میجر در پارلمان کنترل هواییمایش در عین حال ادامه اعتصاب و طولانی شدن آن نیز از نظر دولت می توانست. این مدت مدت می شود. طبق گفته مدیریت این مدت تعداد قطارهایی که از طرف دیگر یکی از نسایندگان پارلمان حزب محافظه کار گفت که در روز چهارشنبه دست از کار بگشند. کارگران بابت این روز حقوق نمی گیرند. آمریکا را اتخاذ کند بین تقویت کنند. قراردادهای فردی به اعتصابیون داده شود، آنان که نپذیرند اخراج و بجایشان کارگران جدید آموزش و هر چه سرعتی را از عدم وجود قطارها ناراضی کنند. اما این عمل نیز با وجود تلاش مطبوعات موقوفیت نشده.

اعتصابات کارگران در عکس العمل به این اقدام اعتصابیات را از ۲۴ ساعت به ۴۸ ساعت افزایش داد. بلافاصله سرمقاله تایمز مالی به "ریل ترک" هشدار داد که این کار به معنای مختل شدن ۲۰ روز کار است و کارگران نیز پیشنهاد "چوب و عسل" را داد، یعنی باستی با کارگران مستقیماً تساں گرفت. کارگران جانشین را که کاندید رهبری این حزب به همه جلسات، و به هر محلی که ممکن بود رفته اند و سخنرانی کرده اند تا برای خود رای حقوق راضی کرد و از آنها که این کارگران مرتب غوض می شوند، "ریل ترک" می توانند کارگران جدید را با حقوق کمتر استفاده کند. و این سیاست عملاً مورد قبول "ریل ترک" قرار گرفت.

اعتصابات کارگران در عکس العمل به این اقدام اعتصابیات را از اعتراض

تعیین کرده بود.

بعد از مذاکرات مدیریت اعلام کرد حاضر نیست بیش از ۲/۵ درصد پرداخت کند و اصلاح رقم ۵/۵ درصد اعتصابات کارگران قطار بر سر افزایش دستمزد و بهبود شرایط کار که بسیاری آنرا موثرترین مبارزه کارگران بعد از اعتصاب معدنچیان نامیدند پس از ۱۵ هفته به پایان رسید. از مجموع کارگرانیکه در رای گیری شرکت کردند، ۲۴۹۱ نفر به پذیرش قرارداد رای مثبت و ۴۰۶ نفر رای منفی دادند.

زمینه اعتصاب

چندین سال است که در مذاکرات، با مطالبه کارگران سوزنیان برای بهبود شرایط کار و افزایش دستمزد مختلف می شود. قرار بود که شرکت راه آهن بریتانیا به این امر رسیدگی کند اما دولت در سال گذشته طرح خصوصی کارگران راه آهن از آوریل ۱۹۹۵ را به پارلمان معرفی کرد. جهت انجام این طرح شرکتی بنام "ریل ترک" مسئولیت اداره راه آهن را بعده کرفت. به این ترتیب مذاکرات بر سر دستمزد کارگران بین "ریل ترک" و اتحادیه کارگران، "آرامتی" صورت گرفت.

سطع دستمزد کارگران سوزنیان در طی چند سال اخیر به مراتب کمتر از دیگر کارگران بخش دولتی افزایش یافته است. حقوق پایه کارگران پایین رتبه در این بخش سالانه ۷۶۱۶ پاوند و رتبه های بالاتر ۱۱۷۱ پاوند است. اضافه کاری در میان کارگران بسیار متداول است.

برای مثال در یک آگهی استخدام برای دو شغل در راه آهن جنین آمد بود: یک کارگر نظافتچی - با هفته ای میزبانی پایین از ۱۴۶ پاوند حقوق و یک کارگر سوزنیان با هفته ای ۱۴۶ پاوند حقوق و یک کارگر سوزنیان از ۱۰۰۰ عدد، که کارگران بابت این روز حقوق نمی گیرند. اما اتحادیه با در نظر گرفتن تعداد اعتصابات شرایط مالی بدی نداشت.

اعتصابات طی این مدت تعداد قطارهایی که حرکت کرده اند روبه افزایش بود. مدیریت اعلام کرد که بابت هر روز اعتصاب از درآمد شرکت نزدیک روز چهارشنبه باشند. کارگران بابت این روز حقوق نمی گیرند. آمریکا را اتخاذ کند بین تقویت کنند. قراردادهای فردی به این چهارم قطارها حرکت کرده اند. مدیریت به هر طریق ممکن سعی کرد باز مدد و کل قرارداد کارگران سوزنیان از لحظه ای که کارگران سوزنیان از ۱۰۰۰ عدد، ۶۰۰ عدد و در آخرین اعتصاب نزدیک به یک چهارم قطارها حرکت کرده اند. تا صردم را به مسافرت با قطار در روزهای اعتصاب تشویق نکند - نظیر بليط های ارزان، توشيندي مجانية و غیره. اما به گفته اتحادیه کارگران این "ریل ترک" می توانند کارگران جدید را با حقوق کمتر استفاده کنند. در ارقام واقعی نیستند. در واقع مدیریت با بکارگیری اجرایی کسانی که توانایی و تجزیه کافی ندارند قطارها را بکار انداخت. نمونه های زیادی از اعتراض به این مسئله در روزنامه ها بجا به رسانید.

اعتصابات کارگران در عکس العمل به این اقدام اعتصابیات را از اعتراض اتحادیه کارگران قطار نیز به این مسئله اعتراض کرد و گفت که رانندگان قطار مخالف استفاده از افراد مختل شدن ۲۰ روز کار است و کارگران نیز تجویه هستند و احسان ایمنی نمی کنند. اما این اعتصاب قواتین "ضد اعتصاب همدردی" نمی توانند دست از کار بکشند. در این دهه اخیر ۴۰ درصد کاهش یافته است. پیشرفت تکنولوژی یکی از عوامل اصلی بیکاری کارگران است. در حال حاضر ۴۶۰ کارگر در این بخش کار می کنند اما کارگران سوزنیان از ۱۰۰۰ عدد دقت در کار نشست افزایش یافته است.

مذاکرات

در اوین دور مذاکرات بین اتحادیه با مدیریت "ریل ترک" که در روزهای ۷ تا ۸ زوئن برگزار شد، مدیریت پیشنهاد ۵/۵ درصد افزایش دستمزد که دولت بسیاری از سقفی بود ۲/۵ درصد بخشنی داشت. درین دور مذاکرات بین اتحادیه با

دروش فعالیت در اتحادیه ها

محمد کاظمی

مقدمه:

قبل از اینکه وارد بحث اصلی بشویم، نه جشن برای تبدیل اتحادیه به شورا می رسد.

ضروری داشتم به نکته ای اشاره کنم.

امیر پیام ایدشولوژیک درون احزاب

کمونیستی چیز تازه ای نیست و مسلمان

تا زمانیکه نظام سرمایه داری وجود

دارد این مبارزه نیز ادامه خواهد

داشت. ولی نهود برخورد کمونیستها با

مخالفین و سطح مبارزه ایدشولوژیک،

خود نشان دهنده رشد و گسترش ایده

های کمونیستی و جایگاه کمونیستها

در میان طبقه کارگر است. در این

راستا نحوه برخورد نهین با مخالفین

در دوره های مختلف بسیار آموزنده

است. او در "وظایف سوسیال دمکراتها"

می نویسد: "در زمان کنونی (پایان

سال ۱۸۹۷) حیاتی ترین مسئلله از

نظر ما مسئله فعالیت عملی سوسیال

دموکراتها است... اکنون خصائص

عمده و اساسی نظریات تئوریک... بعد

کافی روشن است، ولی درباره جنبه

عملی... بیش از همه سو، تفاهم و

عدم تفاهم حکمفرماس است. (تایکیدها از

نهین است). بنظر من به یک معنا ما

بیشتر - در خارج از کشور - در

شایط سال ۱۸۹۷ هستیم. دران دفاع

از مارکیسم انقلابی" بسر آمد،

کمونیسم کارگری از نظر تئوریک و

نظری در جنبش کارگری ایران اتوریته

پیدا کرده است. ولی دزدانه خود

عملی، اسلوبهای فعالیت و تاکتیک آن

- اینرا نمی توان گفت. مقاله امیر

پیام تحت عنوان "کمبود دموکراسی یا

سلطه رفرمیسم" گام مشتبی است در

جهت شرکت در فعالیت عملی. باید او

را در این کار پیاری کرد. محسن

ابراهیمی در مقاله ای تحت عنوان

"انقلاب در اتحادیه ها" به نقد مقاله

امیر پیام پرداخته است.

پیش فرضها

امیر پیام و محسن ابراهیمی در

برخورد به اتحادیه ها بیش فرضهای

مفایری دارند. خواننده که بحث این دو

رفیق را می خواند باید بتواند در

لابلای نوشته آنها را با سنتهای کمونیستی

در برخورد به سازمانهای توده ای و به

خصوص اتحادیه ها مقایسه نماید،

آنگاه بر مبنای این بیش فرضهای

که آلتربناتیو این دو رفیق معنا و

مفهوم پیدا می کند. در غیر اینصورت

خواننده یا دچار سردرگمی و تناقض در

بحثها می شود و یا آنکه مجبور می

شود به "خلاصه مطالعه مهم" اکتفا

کند.

محسن ابراهیمی با تکرار مکرر این

عبارت و به اشکال گوناگون: "اتحادیه

که تشكل توده ای کارگر جهت مبارزه

برای اصلاحات است" و با قبول آن به

عنوان پیش فرض، خود را موظف به حرکت

در مکانیسم و "افق" اتحادیه نموده،

جاره ای بجز "تبیل افق سوسیالیستی

در میان کارگران عضو اتحادیه نداشت،

نهایتاً به آلتربناتیو "جنیش شورا

منی رسد، یک "حضور فعال" کارگر

بیانجامد. بهمین وجه است که او

هستند. تعدادی از زخمی ها از بیمارستان

به زندان منتقل شده اند و پلیس مانع

هرگونه تماس با کارگران زندانی است.

کارگران متخصص و زندانی در شرایط سیار

پرسک و بهداشتی از آنها دریغ می شود.

کمپین دفاع از کارگران نساجی در مصر

باقیه از صفحه ۱۲

کمپین دفاع از مبارزه کارگران نساجی که در شهر آمستردام در هلنست میتر است طی اعلامیه ای از همه می خواهد که با خواست آزادی کارگران و خانواده هایشان، اجازه دیدار کارگران زندانی توسط خانواده هاشان و زکلا، و مجنین محکمه کسانیکه که مسئول قتل ۴ نفر در تظاهرات بودند، به دولت مصر، سفارت اتحادیه کشورهای مختلف و همچنین به اتحادیه کارگران مصر نامه و تلکس اعتراضی پرسندند.

بندبال بی تیجه ماندن مذکورات نیروهای پلیس تمام راههای رودی کارخانه را بستند و مانع این شدند که مردم به کارگران متخصص غذا برسانند. کارگران کمپانی "بیدا دیز" از کارگران متخصص پشتیبانی کردند و طی یک تظاهرات که ۵ هزار نفر در آن شرکت کردند خواهان پایان معاصره کارگرانه توسط پلیس شدند. نیروهای پلیس با گاز اشک آور و گلوله به تظاهرات کشندگان حمله کردند، ۴ نفر را کشند و ۵۵ نفر را بشدت زخمی کردند. پلیس ۷۶

روز ۱۷ اکبر خبر رسید که کارگران دستگیر شده و خانواده هایشان در زندان هستند. تعدادی از زخمی ها از بیمارستان به زندان منتقل شده اند و پلیس مانع هرگونه تماس با کارگران زندانی است. کارگران متخصص و زندانی در شرایط سیار پرسک و بهداشتی از آنها دریغ می شود.

آدرس کمیته همیستگی با کارگران مصر

Kinkerstraat 48 hs
1053 DX Amsterdam
Netherland
Fax: 31-20- 6168967
Tel: 31-20- 6126172

کارگران

هفتاد و پنجمین سالگرد

اعتراض عمومی "وینی پگ" در کانادا

فاتح بهرامی

بودند. مذکوره کارگران اتوپوسرانی به بن
بست رسیده بود، کارگران تلفن در یک
قلمی اعتراض بودند، مذکوره اتحادیه
پلیس هم در بن بست بود.

هر دو شورا از شورای کارگری وینی
پگ درخواست پشتیبانی کردند. شورای
کارگری وینی پگ در پاسخ، برای
پشتیبانی یک اعتراض عمومی از
اتحادیه های وابسته به خود رای
خواست. مطالبات اعلام شده عبارت
بودند از افزایش دستمزد، ۸ ساعت
کار و حق تشكیل که در قرارداد امضا
شده تائید شده باشد. در ۱۳ مه نتیجه
۱۱۰۰ بر ۵۰۰ پنهن اعتراض اعلام
گردید و برای ۱۵ مه فراخوان اعتراض
عمومی داده شد.

صبح روز ۱۵ مه ۵۰۰ کارگر مرکز
تلفن که نود درصد آنها زن بودند،
اعتراض عمومی وینی پگ را شروع
کردند. در این روز با توقف کار و
تولید وینی پگ فلچ شد. کارخانه های
صنایع فلز بسته شدند، کارهای
ساخته ای متوقف شد، اتوپوس ها از
حرکت ایستادند، حمل و نقلی در کار
نبود، ارتباطات قطع شد، هتل ها،
رستورانها و بانک ها بی استفاده
شدند، کل خدمات آبرسانی، برق،
مراسلات، و حمل و نقل مواد غذایی
قطع و یا شدیداً کاهش یافتند. بعد از
۴۸ ساعت از شروع اعتراض حدود
۳۵۰۰ نفر در اعتراض بودند، که

بیش از نیمی از آنان عضو اتحادیه ای
نباودند. اعتراض و انجام کلیه کارهای
مریوط به آن توسط کمیته مرکزی
اعتصاب هدایت میشد. این کمیته
متشكل از ۳۰۰ عضو بود، ۳ نماینده
از هر ۹۵ اتحادیه و ۵ نماینده از
شورای کارگری وینی پگ. کمیته
مرکزی اعتراض تعدادی کمیته فرعی
جهت چاپ، غذا رسانی و پرسخی
کارهای ضروری ایجاد نموده، و یک
هیئت اجرائی ۱۵ نفره از میان خود
انتخاب کرده، اما تعیین سیاست های
اصلی در دست خود کمیته مرکزی بود.

همه چیز تحت کنترل کمیته اعتراض
بود و در واقع مثل یک دولت کارگری
عمل میکرد، تصمیم در مورد انجام یا
عدم انجام هر کاری با این کمیته بود.
چاپ روزنامه های همچون سایر فعالیت
ها متوقف شده بود. تنها نشریه ای که
در وینی پگ چاپ میشد، "بولتن
اعتصاب" بود که در اختیار کمیته
اعتصاب قرار داشت. پلیس شهری نیز به
اعتراض رای داده بود، اما بدروخت
کمیته اعتراض به انجام کارشان
مشغول بودند. کارگران آتش نشانی نیز
به اعتراض پیوسته بودند و کار آنها
به افراد داوطلب واگذار شده بود. و
بالاخره اتحادیه سراسری پست اعلام
کرده بود که هر زمان کمیته انتخاب
فراخوان دهد به اعتراض خواهد
پیوست.

کارگرانی که برای حمل و نقل شیر و
مواد غذایی از شرکت در اعتراض
معاف شده بودند، بدليل ترس از عکس
العمل اعتراضیون از انجام کارشان
امتناع میکردند و لذا کمیته اعتراض
پلاکاردنی با عنوان "مجاز با اتوریته
کمیته اعتراض" تهیه کرد که امر
مذکور را ممکن میکرد. این انته
خشم سرمایه داران و دولت را افزایش
داده بود و از نظر آنان این پلاکارده

فراندوم اعتراض عمومی وینی پگ
شروع شد و شکل گیری عملی آن به
بعد از خاتمه اعتراض انجامید. با این
وجود ایده "یک اتحادیه بزرگ" که از
یک میتینگ های آنان تاکید و تبلیغ
کارگران و از سوی دیگر آلترباتیوی در
مقابل "کرافت یونیونیسم" و گرایش
فرازینه به جدائی از رهبری بین المللی
در آمریکا بود، به فضای مبارزه جوئی
گردید. اول کنوانسیون فدرالیسیون کارگری
بریتیش کلمبیا بود که به ۶ ساعت کار
در هفته رای داد و برای تحقق این
خواسته بر یک اعتراض عمومی در
سرتاسر کانادا قبل از اول ژوئن تاکید
میگرفت. در این کنوانسیون همچین

قطعناهه ای تصویب شد که در آن از
اصل دیکتاتوری پرولتاپی برای تبدیل
مالکیت خصوصی به مالکیت اشتراکی
دفاع کرده بود. بدنبال این، در ۱۶
مارس کنفرانس کارگری غرب شروع
شد. ایده این کنفرانس بدنبال و در
عکس العمل به کنوانسیون کنکره
ها، تقویت صفوک کارگران زادیکال
توسط کارگران مهاجر اروپایی، تأثیرات
انقلاب اکتبر و رشد ایده و آرمان های
سویسیالیستی، همه عواملی بودند که

تشکیل دهنده. در این سال در میان
محاذل کارگری بحث بر سر نابودی
سرمایه داری و برقراری سویسیالیسم
جربان داشت و به بیان های مختلفی
در میتینگ های آنان تاکید و تبلیغ
میشد.

کمتر از دو ماه قبل از شروع
کنفرانس مهم در شهر کالگاری برگزار
گردید. اول کنوانسیون فدرالیسیون کارگری
بریتیش کلمبیا بود که به ۶ ساعت کار
در هفته رای داد و برای تحقق این
خواسته بر یک اعتراض عمومی در
سرتاسر کانادا قبل از اول ژوئن تاکید
میگرفت. در این کنوانسیون همچنین

پذیرش حقوق کارگری پذیرفته میشد.
بحث از درباره موثر بودن اعتراض عمومی
در شهر وینی پگ داغتر میشد. بطوف
کلی رادیکالیسم کارگران بود: این
کانادا از درجه خیلی بالاتری برخوردار
بود در وینی پگ هم قوت فزاینده ای
رسیده، به اعتراض عمومی وینی

پگ" معروف است. کانادا در سال قبل در ۱۵ مه
شاهر وینی پگ در ایالت
مانی تویا در کانادا شاهد اعتراض
بزرگ و یکپارچه کارگران بود: این
حرکت که بعنوان مهمترین اعتراض در
تاریخ جنبش کارگری کانادا به شدت
میگرفت. از سوی دیگر رکود دوران قبل از

جنگ اول جهانی و تورم سراسر آور
دوران جنگ گلوی کارگر را میفرمود.
در اثر این تورم قدرت خرید و سطح
معیشت کارگران بشدت تنزل کرده بود
و هزینه زندگی آنان به نسبت دوران
قبل از جنگ حداقل سه برابر افزایش
پافته بود. خیلی از کارگرانی که از
جنگ برگشته بودند هنوز بیکار بودند،
آنان نه تنها در وینی پگ بلکه در

اعتراض عمومی وینی پگ گوشه ای
از تمام بررسی های تاریخ جنبش
کارگری کانادا است و تفسیرهای
مختلفی بر آن نوشته شده. در میان
تفسیر مورخین غیر مارکسیست و نیز
فعالیین و سران محافظه کار جنبش
اتحادیه ای یک نتیجه گیری مشترک
وجود دارد. این استنتاج که به بیانات
مختلفی ابراز میشود، در جوهر خود
با رجوع به شکست اعتراضات حکم بی
خاصیت بود از سراسری را برای رسیدن به
خواسته های اقتصادی و بهبود شرایط
کار صادر میکند. آنچا نیز که از

دستاوردهای اعتراض سخن رفته، به
پارلیمان راه پیدا کردن تعدادی از
رهبران اعتراض در سال های بعد
برجسته و تاکید میشود.

در اینجا باقصد معرفی اعتراض
تلاش بر این است تا بطور خلاصه به
زمینه های بروز آن و شرح رویدادهای
۶ هفته اعتراض پرداخته شود.

زمینه های وقوع اعتراض

در سال ۱۹۰۶ موجی از اعتراضات
و اعتراضات کارگری در وینی پگ
سرکوب شد. بخشی از سرمایه داران
پلیس خصوصی اجیر کردند. از
اعتراضات کشک در سطح وسیعی استفاده
شد و دولت در مقابل اعتراضیون چند
بار قوانین چمنویتی اعتراض و فرمان
باگشت به سر کار صادر نمود. در این
زمان که شکاف طبقاتی و قطبی بودن
جامعه بیشتر شده بود، مجموعه
رویدادهای سال ۱۹۰۶ به تنش های
طبقاتی شدت داد. اتفاقات این سال به
طبقه کارگر نشان داده بود که دولت در
بنای اینها در گذشته و حال جنس
کارگری کانادا ریشه داشت، اما تسریع
آن بدلیل اتفاقاتی بود که در دیگر
نقاط جهان رخ داده بود. مهمنت از همه
انقلاب کارگری اکتبر در ۱۹۱۷ بود که
تاثیرش روی طبقه کارگر مشهود بود.
نفوذ ایده های مارکسیستی در میان
بخش قابل توجهی از فعالین و رهبران
اتحادیه های گسترش یافته بود. آنچه
آمریکای شمالی به آن اتحادیه های
کارگران ساخته ای را تشکیل داده
بود بدان مزد برای اضافه کاری جزو
خواسته های شفند و اتحادیه ای از
تمام کارگران تشکیل دهنده. ادر
کارگران ساخته ای را تاکید داده
بود و مدعی بودند که بخشی از
بین المللی گفته میشود که بخشی از
اعضای آن در آمریکا و بخش دیگر
در کانادا هستند. نام اتحادیه مورد نظر
یک اتحادیه بزرگ "او، بی، یو" بود.
کنفرانس تصمیم گرفت که این موضوع
را در سطح اتحادیه های کانادا به
اعتراض زدن. کارگران بخش های
دیگر نیز به شرایط مشابهی دچار شده

Leaders of the Winnipeg General Strike deliberately refused to organize pickets and processions for fear of provoking a clash with authority or with strike opponents. Instead, they ordered supporters to go to the parks and enjoy the unusually hot spring weather. Orators like R.E. Bray, a returned soldier, provided some of the entertainment for bored, restless workers. (Manitoba Archives)

گرفتند و به گشت پرداختند.
در ۲۴ روزن نماینده ای از کمیته اعتصاب به ملاقات نخست وزیر ایالت مانی توبیا رفت و به او قول داد که اگر کمیته ای برای بررسی وضعیت عمومی کارگران و دلایل وقوع اعتصاب تشکیل شود، اعتصاب پایان خواهد یافت و او قول داد! سرانجام در ۲۶ روزن کمیته اعتصاب بعد از شش هفته پایان اعتصاب را اعلام کرد. اعتصاب

اعتصاب عمومی وینی پگ برگ دیگری به تاریخ مبارزات رادیکال جنیش طبقه کارگر افزود. بدون شک شکست اعتصاب فقط نتیجه بکارگیری زور و خشونت سرمایه و دولت آن نبود، آنها هر وقت که منفعت و یا موجودیت شان تهدید شود پرده را کنار میزندند و همین کار را میکنند. فاکتورهای مهم دیگری دخیل بودند که البته اینجا امکان بررسی آن نیست، فقط بعنوان نمونه چند نکته را میشود ذکر کرد. علاوه بر نقش اعتصاب شکن زهری بین اسلامی در آمریکا و همتاهاشان در کانادا که بخشی از اتحادیه های کانادا را زیر پوشش داشت، خود کمیته مرکزی اعتصاب یکپارچه نبود، و گرایشات مختلف در آن حضور داشت. کمیته اعتصاب سعی میکرد کارگران را از تجمع در خیابان ها باز دارد و آنها را به انجام کارهای مربوط به رق و فتق امور شهر محدود نماید. اگرچه شکاف و اختلاف نظر زیادی بین اتحادیه ها در شرق و غرب کانادا وجود داشت، اما دامنه اعتصاب در بعد سراسری گسترشده شده بود و کمیته اعتصاب بخوبی از این وضعیت استفاده نکرد، و بالطبع اعتصاب در سطح سراسری رهبری و همانگی نشد. علیرغم شرایط جدیدی که در وینی پگ ایجاد شده بود، اعلام پایان اعتصاب با رویه کارگران و بویژه با موقعیت قدرمند اعتصاب در سطح سراسری خوانانی نداشت. خیلی از کارگران و اتحادیه ها از اعلام ختم اعتصاب ناخشنود بودند و در روزهای اول از بازگشت به سر کار امتناع میکردند، اما دیر شده بود.

به اهدافش نرسید. فقط کارگران فلز کاهش ساعت کار از ۵۵ به ۵۰ نصیبیان شد. بمحض برگشتن اعتصابیون به سر کار، هزاران کارگر معلق یا اخراج شدند و جزو لیست سیاه قرار گرفتند. تعادل از کارگران رادیکال دپورت شدند. با اینکه اعتصاب خاتمه یافته بود، در وینی پگ به خانه های بیش از ۵۰ فعال کارگری یورش برده شد و آنان را به بهانه آشوب و توطنه دستگیر کردند. پلیس عملأ هر شب حمله میکرد. در شهرهای کالگاری، براندون، ساسکاتون و مونترال یورش ها و دستگیری های مشابهی رخ داد. محاکمه رهبران اعتصاب و یک اتحادیه بزرگ از دسامبر ۱۹۱۹ تا اوریل ۱۹۲۰ طول کشید و خیلی ها به زندان محکوم شدند، از جمله باب راسل که بعنوان "مقصر اصلی" قلمداد گردید، به دو سال زندان محکوم شد. در کنار سرکوب دولتی و استفاده از یوروی نظامی باید به نقش ارتجاعی و اعتصاب شکنانه سران محافظه کار اتحادیه های کانادا و بویژه رهبری بین اسلامی در آمریکا اشاره نمود. رابرتسون، رزیر کار که اساساً حاشی سیاستهای آ، اف، ال" بود طی پیامی به دولت کنراد در ۲۵ مه گفت: "من فکر میکنم که اگر اعتصاب عمومی شکست خورد، جنیش یک اتحادیه بزرگ نیز شکست خواهد خورد". این گفته رابرتسون به خط و سیاست عمومی رهبری بین اسلامی را در آمریکا منعکس میکند، روشنی دشمنی با یک اتحادیه بزرگ در واقع دشمنی با نوع دیگری از زمان اتحادیه ای در تقابل با کرافت

اعتصاب عمومی وینی پگ نمایشی از قدرت اتحاد کارگری بود، این حرکت و رادیکالیسم آن مهر خود. برای دوره ای طولانی به جنبش کارگری کانادا کویید. امروز، در شرایطی کاملاً متفاوت که جهان سرمایه داری تحولاتی اساسی را در جهت بیشتر به انتیاد درآوردن طبقه کارگر از سر میگذراند، تلاش برای طرح آلترناتیو طبقاتی کارگران بیش از هر زمان ضرورت پیافته. بحران نظام و تحولات چند ساله اخیر پنهان اقتصاد بازار، عمر و نیمچه اعتبار رفرمیسم و سوسیال دمکراسی را در جنبش کارگری به آخر میبرد، و بنابراین نقش یونیونیسم در مهار کردن حرکت رادیکال و سوسیالیستی کارگری هرچه بیشتر رنگ میبازد. همچون صدھا تجربه تاریخی دیگر، اهمیت اساسی اعتصاب عمومی وینی پگ بفعل درآمدن پتانسیل اعتراض رادیکال کارگری در ابعاد وسیع و سراسری است. برای شرایط امروز، یک درس مهم این اعتصاب ضرورت تشکیل یک حزب کمونیست کارگری است، حزبی که با نقد پایه ای و همه جانبه از نظام موجود، بتواند کل طبقه را برای سازماندهی انقلاب کارگری و برقراری سوسیالیسم رهبری کند.

فاصله ۱۲ تا ۱۸ زوئن اعتصابات
دیگری نیز در مونترال و ونکوور رخ
داده بود.

اگر چه دولت استانی با مشاهده اوضاع متمایل به توافق با اعتضابیون شده بود، اما تصمیم دولت فدرال در سرکوب اعتضاب قطعی بود. در شنبه ۱۲ روزن خبر رسیده بود که بین صد تا صد و پنجاه نفر از رهبران اعتضاب بروزدی دستگیر میشوند. ۱۳ روزن

را بررسون وزیر کار به نخست وزیر
شنهاد کرد که دستگیریها صورت
گیرد، سه روز بعد او در پیام دیگری
نایکید کرد که عملیات در ۲۴ ساعت
آنچه باید انجام گیرد و اطمینان داد که
سرعت عمل رضایت بخش خواهد بود.
بمکان ملی مسافر راه پوش و ۴۵ جوخته از
تاشین های تربیدار آماده عملیات شده
بود.

حمله شروع شد. در اولین ساعت روز
۱۱ وزن رهبران اصلی اعتراض
ستگیر شدند. روش پلیس در این
مورش‌ها تماماً خشونت و وحشیگری
بود. آنها شبانه حمله میکردند، درها
ا با خشونت کامل می‌شکستند،
اخذ خانه‌ها را بازدید و زیر و رو
میکردند و رهبران اعتراض را در
مقابل چشمان گیران و وحشت زده
برزنداشان کشان کشان بیرون می‌
شیدند. بوئتن اعتراض نوشت: «آنها
سبابه می‌آمدند و آتش خشم و نفرت
ر چشمانشان بر ق میزد». به مقرهای
مارگری و دفتر «أخبار کارگری غرب»
رووش بردۀ شد، درها با دیلم شکسته
پیش و استاد و پرونده‌ها متلاشی

اعتصاب به مرحله حادتري رسيد. در
مراسير کانادا راهپيمايني هائني در
عيمات از اعتصابيون ويني پگ صورت
رفت. پيشنهادها و تهديداتي از طرف
حاديه ها بعمل آمد، در تورنتو
وراي کارگران فلن برای آزادی دستگير
سدگان پيشنهاد اعتصاب عمومي
را رسري داد و شوراي کارگري تورنتو
بو واستار آزادی رهبران اعتصاب و
کناري را برسون شد و اخطار کرد که

این خواسته ها موجب اعتراض در راسر کانادا خواهد شد. اعتراض راسری موثر واقع شد و دستگیرشدگان را ز ۷۲ ساعت به قید ضمانت آزاد نمودند، البته بعداً تعدادی از رهبران تتصاص و یک اتحادیه بزرگ "حاکمه و زندانی" شدند. سپس ایده یک همپیمانی آرام در اعتراض به خشونت دستگیری شکل گرفت. ۲۱ روزن
در راهپیمانی در نظر گرفته شد.

عده‌دارظاهر ۲۱ روشن، «شبه خونین»،
برغم اخطار شهردار جمعیت عظیمی
زنان، مردان و بچه‌ها در خیابان
ملی نزدیک شهرداری گرد آمدند و
بازان سابق صفتستند. اولین حمله
روز شد، این یورش در شکستن
ماهرات موفق نبود. آنها توسط
جمعیت محاصره شدند و با پرتاب
نگ از طرف مردم مواجه شدند.
له دوم با بیرون کشیدن هفت تیرها
یورش به جمعیت آغاز شد. بروی
نم آتش گشودند. «شبه خونین» ۲
تمه و ۳۰ زخمی بزر. جای گذاشت.
نفر دستگیر شدند و اعلام شد که
پگ تحت کنترل نظامی است.
پیشگاهی‌های عمومی در شهر منتهی
با، پلیس اسب سوار بهمراه افراد
طلع به مسلسل در خیابانها سنگر

اعتراض عمومی "وینی پگ" در کانادا
هفتاد و پنجمین سالگرد

بعنی نفی کنترل دولتی بود و باین
جهت اعتراض را نشانه یک انقلاب
از زبان میگردند. کمیته اعتراض که
اخراج و تبعیض را بعد از پایان
اعتراض پیش بینی میکرد، در این
زمان خواسته زیر را به مطالبات قبلی
اش افزود: تمام اعتراضبیون باید بدون
تبعیض مجدداً به کار اولیه شان
برگردند.

اما سرمایه و دولت آن فقط نظامه گر
ساده اعتراض نبودند. از همان آغاز
اعتراض، کاژفرمهای کمیته ای بنام
کمیته شهرهای "تشکیل داده بودند که
مرکب از ۱۰۰۰ نفر بود. تشکیل این
کمیته البته به بهانه تهیه شیر و آب و
نان برای عموم بود، اما اعضای آن که
سرمایه داران و همکاران آنها بودند،
در ارتباط مستقیم و تزدیک با دولت
های فدرال، استانی و شهری نقش
نگهبان و محافظ سرمایه را در همان
ول اعتراض بعده داشتند. این کمیته
جمعیتی بین سه تا پنج هزار نفر از
آدمهای "داوطلب" برای مقابله با
اعتراض سازمان داده بود.

دولت فدرال دشمنی بی خدی با
اعتراض داشت، رابرт بوردن، نخست
وزیر وقت گفته بود که عبارت قرارداد
سته جمعی معنی و مفهومی ندارد که
ر تام بخش های این کشور برسیت
نشناخته شود. او تاکید کرده بود که
سازن و دستورات باید اجرا شوند و
بارگذاری خدمات عمومی حق اعتراض
دارند. بهمین جهت دولت به معیارهای
دور و اجرای متوسل شد. او در اوایل
اعتراض پلیس ویژه اسب سوار را به
بنی پگ اعزام کرد. در ۲۲ مه افسر
مانده منطقه نظامی میگردید که از

نفر از آنان شرکت داشتند. در هفته چهارم که دولت به وحشت افتاده بود، اتفاقات جدیدی رخ داد. راپرتون، وزیر کار، ۱۹۰ کارگر پست در وینی پگ را که به اولتیماتوم دولت گردن نهاده بودند اخراج کرد. راپرتون معاون بین المللی یکی از اتحادیه های وابسته به فدراسیون کارگری آمریکا (آ، آف، ال) بود که دو سال قبل از این اعتراض، نخست وزیر برای شیره مالیدن سر کارگران او را به مقام وزیر کار منصب کرد. بدنبال این، در ۹ ژوئن ۲۴۰ پلیس شهری از کاربرکنار شدند و در عوض کمیته شهروندان یک نیزیو ۱۸۰ نفری را برای مقابله با اعتراض اخیر کرد، این افراد به "ویژه ها" معروف بودند. در همین روز، ۹ ژوئن، "ویژه ها" با حمایت پلیس اسب سوار حمله ای را به اتوبو جمعیت در کانکشن های را شکست نیکنده.

یکی از حیاگان ها شروع کردند و
در گیری رخ داد. اما این درگیری نشان
داد که سرکوب اعتصاب آنطوری که
پیش بیسی میشد ساده نبود. خود
اعتصاب هنوز قدرتمند و همیشه بود
و حمایت عمومی را پشت سر داشت.
کشاورزان نیز در قطعنامه هاتی از
کارگران دفاع کرده بودند و در غذا
دادن به کارگران کمک میکردند. در
نیمه سوم اعتصاب فرا رسید. ۲۹ مه
۵ ژوئن به هفته ای تاریخی بدلا
در مقابل تلاش‌های دولت و
رفمها، کارگران در سایر شهرهای
نادا نیز بحرکت درآمدند. کمیته
اعتصاب بر روی خواسته هایی شاش
شاری کرد و اولتیماتوم های دولت
را رد کرد. در این زمان اتفاقات

